

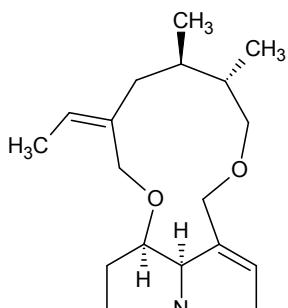

BULLETIN

ASOCIACE ČESKÝCH CHEMICKÝCH SPOLEČNOSTÍ

Ročník 48

Číslo 3

ČSCHI
ČESKÁ SPOLEČNOST CHEMICKÉHO INŽENÝRSTVÍ
CZECH SOCIETY OF CHEMICAL ENGINEERING

Český komitét
ČKCH
pro chemii

Obsah Chemické listy 2017, číslo 5 a 6

ČÍSLO 5/2017

ÚVODNÍK	305
REFERÁTY	
Současná situace v oblasti užití geneticky modifikovaných rostlin	307
K. Řehořová, J. Viktorová a T. Macek	
Příprava ultrajemnozrnných a nanokrystalických materiálů mechanickým legováním a slinováním v plazmatu	314
F. Průša, D. Vojtěch, V. Kučera a A. Bernatiková	
Transport a distribúcia syntetických nanočastíc v pôdach a sedimentoch	322
M. Šebesta, M. Kolenčík, P. Matúš a L. Kořenková	
Biovolatilizácia potenciálne toxickej prvkov mikroorganizmami	329
J. Juhássová a S. Čerňanský	
LABORATORNÍ PŘÍSTROJE A POSTUPY	
Využití odpadního dolomitu z výroby skleněných perliček k odsíření fluidních kotlů	333
P. Buryan	
Vplyv dezinfekčného účinku P3 Topax 66 na hygienický režim v potravinárskej prevádzke	338
K. Veszelits Laktičová, M. Vargová, T. Pošiváková, J. Švajlenka, R. Hromada, I. Cimboláková, J. Koščová a L. Takáč	
Identifikace senzoricky aktivných látok minerálnych vod s citronovou príchutí pomocí plynové chromatografie s olfaktometrickým detektorem	343
I. Šístková, A. Haubelcová, V. Pohůnek a H. Čížková	

ČÍSLO 6/2017

ÚVODNÍK	353
REFERÁTY	
Analýza elementárного и органического углерода в аэрозолях	354
P. Vodička a J. Schwarz	
Kvantitatívna FTIR spektrometria huminových látiek	363
F. Novák, V. Machovič, H. Hrabalová a M. Novotná	
Vplyv odpadovej vody na vznik a šírenie bakteriálnej rezistencie voči antibiotikám	374
K. Lépesová, T. Mackuľák a L. Birošová	
LABORATORNÍ PŘÍSTROJE A POSTUPY	
Využití metody UHPLC-ESI/MS/MS pro stanovení polyfenolických látak typu stilbenů	381
O. Pšeničnaja, Z. Kotíková, A. Hejtmánková, J. Lachman, V. Pivec, R. Střalková a M. Dědina	
Porovnanie ITS-PCR-RFLP a MALDI-TOF MS metód pri identifikácii drevoznehodnocujúcich hub z rodu <i>Ganoderma</i>	388
T. Gašparcová, J. Gáper, P. Pristaš, S. Kvasnová a S. Gáperová	
Voltampérometrické stanovenie antidepresíva imipramínu vo farmaceutických prípravkoch pomocou bórom dopovanej diamantovej elektródy	392
K. Cinková, M. Maťokárová, I. Sálusová, A. Planková, B. Brtková, K. Borovská, M. Marton, M. Vojs a L. Švorc	
Analýza vnútorného prostredia stavieb	398
J. Švajlenka, M. Kozlovská, T. Pošiváková a E. Čonková	
CHEMICKÝ PRŮMYSL	
Prospěšnost nástrojů integrace výrobců chemických produktů se zákazníky pro posilování vzájemných vztahů	404
H. Lošťáková, M. Jelínková a V. Vlčková	

Ze života společnosti

Volby do Hlavního výboru ČSCH pro období 2017 až 2021

Výzva ke členům České společnosti chemické

*Vážené členky,
Vážení členové*

obracím se na vás jménem volební komise s výzvou: účastněte se voleb do Hlavního výboru a Revizní komise ČSCH pokud Vám není lhostejné, kdo bude Českou společnost chemickou reprezentovat po dobu příštího volebního období. Volby jsou příležitostí k legitimní obměně, oživení a posílení Hlavního výboru lidmi s novými myšlenkami a nápady i možností opět dát důvěru těm, kteří poctivě ve zvolené funkci pracovali v uplynulém volebním období. Zvolme ty, kteří jsou ochotni věnovat svůj volný čas dobrovolné činnosti, která není finančně ohodnocena. Je žádoucí, aby ti, co budou zvoleni, reprezentovali chemiky z oblasti vědy, vysokého a středního školství, zdravotnictví, chemické výroby či obchodní sféry a z jednotlivých regionů naší republiky. Pouze volič rozhoduje, jaké bude postavení a autorita České společnosti chemické ve volebním období 2017 až 2021. Profily navržených kandidátů jsou na internetových stránkách www.csch.cz a v tomto Bulletinu. V Bulletinu je také vložen volební lístek pro korespondenční hlasování. V elektronické formě jej naleznete na www.csch.cz. I v letošním roce bude možné doručit volební lístek na sekretariát poštou, e-mailem či osobně, a nově pak také bude možno volit elektronicky s využitím volebního formuláře, přičemž instrukce budou rozeslány všem členům ČSCH e-mailem.

*Vilím Šimánek
předseda volební komise*

Charakteristika kandidátů pro volby do Hlavního výboru ČSCH na období 2017–2021

Vojtěch Adam

Vojtěch Adam, prof. RNDr., Ph.D. (nar. 1982), je členem ČSCH od roku 2005. Do Hlavního výboru ČSCH kandiduje poprvé. V současné době působí jako profesor a vedoucí Ústavu chemie a biochemie, a prorektor pro vědu a výzkum, Mendelovy univerzity v Brně. Magisterské vzdělání získal v oboru analytické chemie a titul Ph.D. v oblasti buněčné a molekulární biologie na Masarykově univerzitě. Byl řešitelem více než desítky národních projektů, jednoho projektu FP7 a dvou projektů H2020. V současné době pracuje jako šéfredaktor časopisu *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis*. Je autorem více než čtyř set publikací v ISI indexovaných

časopisech s více než 8000 citací a H-indexem 44 podle Web of Science Core Collection. V současnosti se věnuje analytické bioelektrochemii a využití pokročilých materiálů v bioanalytické chemii. Mezi prestižní ocenění Vojtěcha Adama lze zařadit International Society for Electrochemistry Prize for Environmental Electrochemistry.

Program: V rámci Hlavního výboru ČSCH by se prof. Adam zapojil do propagace svého oboru a rád by se podílel na akcích a nástrojích na podporu mladých pracovníků včetně soutěží pořádaných ČSCH.

Jiří Barek

Jiří Barek, prof. RNDr. CSc. CChem, FRSC (nar. 1949), je členem České společnosti chemické od roku 1977. Je absolventem PřF UK, profesorem pro obor analytická chemie na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. Autor nebo spoluautor více než 500 publikací z oblasti elektroanalytické chemie, 4 cizojazyčných monografií z oblasti analýzy a destrukce chemických karcinogenů, 25 kapitol v monografiích z oblasti instrumentální analytické chemie a 5 vysokoškolských skript. H-index 35. Hlavními směry jeho výzkumu je voltametrické a amperometrické stanovení stopových množství biologicky aktivních organických látek významných z hlediska environmentálního, toxikologického a klinického. Je zástupcem ČSCH v Divizi analytické chemie EuCheMS a voleným členem jejího řídícího výboru, redaktorem časopisu Chemické listy, členem International Advisory Board časopisu Analytical and Bioanalytical Chemistry a řady dalších analytických časopisů a členem Royal Society of Chemistry a čestným členem Srbské chemické společnosti.

Program: Prof. Barek je předsedou odborné skupiny analytické chemie ČSCH a dlouholetým členem HV ČSCH. Kandiduje do Hlavního výboru jako reprezentant odborné skupiny analytické chemie, která patří v rámci ČSCH k největším a nejaktivnějším a chce se soustředit na organizování soutěží a konferencí pro mladé analytické chemiky (Cena Karla Šulíka, Cena Metrohm, Mezinárodní konference doktorandů, Mezinárodní soutěže studentů analytické chemie).

Petr Beier

Petr Beier, Ing., Ph.D. (nar. 1978), je členem ČSCH od roku 1997. Od roku 2011 je rovněž členem Americké chemické společnosti, kde nyní působí v Executive Committee divize fluorové chemie. Do hlavního výboru ČSCH kandiduje poprvé. Je absolventem Univerzity Pardubice (Ing.) a St. Andrews University ve Velké Británii (Ph.D.). Absolvoval dvouroční postdoktorskou stáž na Loker Hydrocarbon Research Institute, University of Southern California, Los Angeles a od roku 2007 pracuje jako vedoucí výzkumné skupiny na Ústavu organické chemie a biochemie, AVČR. Je autorem 50 publikací s 560 citacemi, nositelem Ceny Aldreda Badera za organickou chemii

(2013) a ceny Královské chemické společnosti za kreativní práci ve fluorové chemii (2017). Zabývá se organickou chemií sloučenin fluoru a prvků hlavní skupiny.

Program: Aktivně se podílet na práci v hlavním výboru; pomoci transformovat ČSCH v moderní profesní instituci podle vzoru ACS; prosadit podporu odborných skupin; zlepšit komunikaci vedení směrem ke členům; pokračovat ve zlepšení odborné kvality Sjezdu; zlepšit výhody pro členy (např. jobsearch, online přihláška, seznam výhod a slev) a tím zatraktivnit ČSCH pro nové členy; pomoci zlepšit prezentaci ČSCH na webu a sociálních sítích; pozitivně propagovat ČSCH a chemické vědy směrem k veřejnosti.

Markéta Bláhová

Markéta Bláhová, Ing. (nar. 1956), je členkou ČSCH od roku 1980. Je rovněž členkou ČSPCH. Do Hlavního výboru kandiduje podruhé, v letech 1990–2005 pracovala v sekretariátu Společnosti ve funkci tajemníka a několik let byla členkou vedení odborné skupiny historie chemie. Je absolventkou VŠCHT (FPBT). V současnosti je vedoucí oddělení pro kontrolu zákazu chemických biologických zbraní na SÚJB v Praze. Jako vedoucí Národního úřadu pro kontrolu zákazu chemických zbraní úzce spolupracuje s mezinárodní Organizací pro zákaz chemických zbraní. V současnosti zastává funkci místopředsedy dozorčí rady SÚJCHBO, v.v.i. Je autorkou nebo spoluautorkou více než 20 odborných publikací a přednášek.

Program: V případě zvolení by se chtěla zapojit do činnosti podporujících popularizaci chemie v rámci vzdělávacích aktivit Společnosti a spolupráce se skupinou historie chemie. Rovněž by se ráda zapojila do spolupráce se SCHP.

Hana Čtrnáctová

Hana Čtrnáctová, prof. RNDr., CSc. (nar. 1952), je členkou České společnosti chemické od roku 1976. Je absolventkou PřF UK v Praze, profesorkou pro obor teorie vyučování chemie na Katedře učitelství a didaktiky chemie PřF UK a v současnosti vedoucí této katedry.

Je zástupkyní ČR v Division of Chemical Education EuCheMS, regionálním reprezentantem v International Organization for Science and Technology Education (IOSTE), zástupkyní ČR v European Science Education Research Association (ESERA), členkou redakčních rad čtyř zahraničních časopisů. Spolupracuje s Národním ústavem vzdělávání (NÚV) a dalšími ústavy MŠMT v oblasti chemického vzdělávání; v období 2013–2016 byla členkou odborné skupiny AK ČR, nyní je hodnotitelkou NAÚ.

Je autorkou nebo spoluautorkou více než 340 publikací, skript, učebnic a monografií. Jejím hlavním zaměřením je problematika orientovaná na tvorbu učiva chemie na základních a středních školách, na tvorbu a aplikaci experimentů a chemických učebních úloh, zvláště v souvislosti s metodou badatelsky orientované výuky, a na vzdělávání učitelů chemie.

Program: Ráda by se zaměřila především na otázky chemického vzdělávání, a to na všech úrovních a typech škol, a na otázky popularizace chemie mezi mládeží i ostatní

veřejností. Důležitá je podle jejího názoru také stále se rozšiřující mezinárodní spolupráce, společná setkávání chemiků na národních i mezinárodních akcích a participace na národních a mezinárodních projektech.

Pavel Drašar

Profesor RNDr Pavel Drašar, DSc, EurChem, CChem, CSci, FRSC, FCSPE, FIS 1966–71 PřF UK Praha, 1972–2002 ÚOCHB AV ČR Praha, 1995–2003 externí učitel UP Olomouc, 2001 UP Olomouc docent organické chemie, 2002– VŠCHT v Praze, FPBT, Ústav chemie přírodních látek, docent, později profesor (2004) pro obor organická chemie. 2004 DSc (AV ČR Praha). Nyní pracující důchodce.

K současným odborným zájmům patří chemie přírodních látek, syntéza steroidních heterocyklů a terpenů a steroidů. Dále se zabývá syntézou supramolekulárních systémů obsahujících steroidy a terpeny, laboratorní metodikou, vakuovou technikou, dělicími metodami, výpočetními metodami sloužícími pro předpověď pozorovatelných veličin. Web of Science: 226 dokumentů, citovaných 1098x, H-index 15. Dále spoluautor 25 patentů a 10 knih. American Chemical Society – člen, Royal Chemical Society (Londýn) – fellow, ECTN (European Chemistry Thematic Network) – president a zástupce ČSCH, EuCheMS (dříve FECS), executive committee – volený člen, ECRB (European Chemist Registration Board) – předseda, CPSE fellow, Isoprenoid Society fellow a general secretary, American Society for Engineering Education – člen, zástupce ČSCH. V ČSCH působím jako místopředseda. Jsem zástupce ČR a člen MC ve dvou akcích COST.

Ve volném čase, pokud nevyplňuje dotazníky a hlášení, se těší z vnučat, rodinné genealogie, rád (a, tuší, že dobře) vaří, rád ochutnává cizokrajné krmě, dobrá vína a poté píše básně a znaven uléhá.

Program: Za smysl odborné činnosti považuje dobrou a smysluplnou práci v zaměstnání, v rámci České společnosti chemické pak udržování dobrého kreditu ČSCH a české chemie v zahraničí. Samozřejmě že toto platí i pro podporu „spřátelených“ chemických společností. Chtěl by zejména udržet dobrou pozici ČSCH ve vydavatelském konsorciu CPSE a v rámci struktur kolem ECTN.

Martin Fusek

Martin Fusek, prof. Ing. CSc. (nar. 1958), dokončil vysokoškolské studium na VŠCHT v Praze v roce 1983 v oboru organické chemie, laboratoř prof. Otakara Červinky. Postgraduální studium v oboru biochemie absolvoval v roce 1988 na Ústavu organické chemie a biochemie ČSAV, laboratoř Dr. Jarmily Turkové. V letech 1988–1994 absolvoval řadu zahraničních stáží v Oklahoma Medical Research Foundation, USA, a v European Molecular Biology Laboratory, SRN. Od roku 1995 pracoval na různých pozicích ve firmách Sigma-Aldrich a Merck v oblasti prodeje chemikálií. Od roku 2009 pracuje jako ředitel společnosti IOCB TTO s.r.o., která zajišťuje služby transferu technologií pro ÚOCHB AVČR, v.v.i. a od roku 2012 je zástupcem ředitele ÚOCHB AVČR v.v.i. pro strategický

rozvoj. Od roku 1995 působí také jako externí pedagog na VŠCHT na Ústavu biochemie a mikrobiologie. Tam se v roce 2002 habilitoval a v roce 2012 byl jmenován profesorem v oboru biochemie. Od roku 1998 je členem předsednictva hlavního výboru České společnosti chemické. Do roku 2012 publikoval nebo byl spoluautorem více než 50 vědeckých článků (více než 700 citací), je spoluautorem monografie Aspartic proteinases (CRC Press, 1995), vysokoškolských skript Bioléčiva (Nakladatelství VŠCHT, 2008 a 2016) a knihy Biologická léčiva – teoretické základy a klinická praxe (Grada, 2012). Od roku 2010 je M. Fusek členem Výzkumné rady TACR.

Program: V rámci ČSCH chce dále napomáhat rozvoji společnosti v oblasti spolupráce s akademickou a komerční sférou.

Martin Hrubý

Martin Hrubý, Mgr., Ph.D., DSc. (nar. 1978), je členem ČSCH od roku 1996. Absolvoval Katedru organické a jaderné chemie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze (Mgr., 2002), Ústav polymerů Vysoké školy chemicko-technologické v Praze (Ph.D., 2006). V současné době je vedoucím vědeckým pracovníkem na Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, v.v.i., kde získal titul DSc. v roce 2016. Absolvoval stáže na University of California at Berkeley, U.S.A. a Institute of Nuclear Chemistry and Technology, Varšava, Polsko (postdoktorský pobyt hrazený Marie Curie fellowship). V rámci Oddělení supramolekulárních polymerních systémů vede skupinu zaměřenou na biokompatibilní supramolekulární polymerní systémy pro cílený transport a řízený uvolňování léčiv a radionuklidů, zejména pro aplikace v léčbě nádorových onemocnění a dále pak inteligentní polymery citlivé na vnější podmínky a polymerní chelátory kovů. Inicioval založení radionuklidové laboratoře na ÚMCH AV ČR. Je autorem nebo spoluautorem přes 90 impaktovaných publikací, přes 1300 citací, H-index 18. Autor nebo spoluautor více než 100 původních sdělení na konferencích, 4 příspěvků v monografiích, osmi zvaných přednášek na mezinárodních vědeckých sympoziozech, tří patentů a tří užitných vzorů. Nejvíce citovaný článek byl citován 218 krát. Získal jako řešitel nebo spoluřešitel za ÚMCH AV ČR grantovou podporu na 10 projektů včetně jednoho konsorciálního Horizon 2020 projektu. Získal Hlávkovu cenu (2007), Cenu Karla Preise (2009), prémii Otto Wichterle (2013) a Baderovu cenu II (2013). Je školičtem nebo konzultantem-specialistou bakalářských, magisterských a doktorandských studentů a intenzivně se věnuje popularizaci chemie mezi středoškolskými studenty a pedagogy včetně podílu na organizaci středoškolských soutěží jako je Chemická olympiáda.

Program: Rád by přispěl využitím svých zkušeností s popularizací chemie mezi středoškolskými studenty a pedagogy ke zvýšení počtu a kvality studentů hlásící se na chemické obory vysokých škol. Dále by rád přispěl například spoluorganizací odborných setkání k prohloubení propojení makromolekulární chemie s ostatními obory v rámci ČSCH i mimo ni k posílení multidisciplinarity

a hraničních oborů, jako je například využití polymerů v medicíně.

Jan John

Jan John, prof. Ing. CSc. (nar. 1953), je absolventem katedry jaderné chemie Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze v roce 1977; CSc. (1983), doc. (2000), prof. (2005) vše tamtéž. 1985–1990 – dlouhodobé postdoktorátní a pracovní pobyt na University of Oslo, Norwegian Institute for Water Research, Norwegian University of Science and Technology Trondheim a ve Spojeném ústavu jaderných výzkumů v Dubně (celkem 4,5 roku). V současnosti vedoucí své mateřské katedry. Hlavní oblasti odborného zájmu: 1. Zpracování radioaktivních odpadů, separační metody, 2. Radioanalytické metody, jaderná spektroskopie, 3. Monitorování a speciace radioisotopů v životním prostředí. Koordinátor nebo vědecký koordinátor tří evropských projektů RP Euratom, odpovědný řešitel účasti ČVUT v Praze v šesti projektech RP a H2020 Euratom. Odpovědný řešitel a spoluřešitel řady projektů podpořených národními grantovými agenturami. Autor nebo spoluautor více než 100 odborných sdělení, z toho více než 60 ve Web of Science. Člen poradních výborů mezinárodních časopisů Radiochimica Acta a Journal of Radioanalytical and Nuclear Chemistry. Předseda organizačního výboru série mezinárodních konferencí RadChem, jako součásti panevropské serie konferencí v oblasti jaderné chemie garantované Division of Nuclear and Radiochemistry EuCheMS. Dlouholetý předseda odborné skupiny Jaderná chemie ČSCH, dlouholetý tajemník Division of Nuclear- and Radiochemistry EuCheMS.

Program: V případě svého zvolení do HV by rád navázal na svou dosavadní činnost v Hlavním výboru (HV) a přispěl k dokončení některých dlouhodobějších akcí iniciovaných současným Předsednictvem a HV. Svých dlouholetých zkušeností získaných jako zástupce ČSCH v EuCheMS a ve funkci tajemníka Division of Nuclear and Radiochemistry EuCheMS by se pokusil využít k udržení a posílení pozic a vlivu ČSCH v EuCheMS a dalších evropských chemických strukturách. Na národní úrovni by jeho prioritou byla aktivní spolupráce s dalšími národními chemickými společnostmi. Prioritou na úrovni společnosti by bylo udržení stability členské základny a snaha o zvýšení zastoupení a aktivizaci mladých chemiků ve společnosti.

Stanislav Kafka

Stanislav Kafka, doc. Ing. CSc. (nar. 1954), je členem České společnosti chemické od roku 1974. Významně se podílel na organizaci 50. sjezdu chemických společností, který se uskutečnil v roce 1997 ve Zlíně. V letech 1998–2010 byl členem výboru Odborné skupiny organické, bio-organické a farmaceutické chemie, ve volebním období 2009–2013 byl členem Hlavního výboru ČSCH, je předsedou Zlínské pobočky ČSCH. Kromě ČSCH je také členem Gumárenské skupiny Zlín České společnosti průmyslové chemie. Od roku 2002 se podílí na organizování krajských kol Chemické olympiády ve Zlínském kraji v kategoriích

středoškolských studentů, organizoval Národní kolo Chemické olympiády, které proběhlo v roce 2015.

Absolvoval studium na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Pracuje na Fakultě technologické Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně jako docent pro obor organická chemie. Je autorem nebo spoluautorem 43 publikací ve vědeckých časopisech, 69 příspěvků na mezinárodních nebo národních konferencích a autorem několika skript. Jeho hlavní oblastí výzkumu je chemie dusíkatých heterocyklických sloučenin.

Program: Podílet se na aktivitách ČSCH, kde bude třeba, hlavně na aktivitách zaměřených na zlepšování povědomí veřejnosti o významu chemie jak z hlediska materiálního, tak z hlediska jejího přispívání k rozvoji kultury, na vytváření zájmu o studium chemických věd u mládeže, na přípravě 70. sjezdu chemiků a také na popularizaci, zvyšování respektu a posilování členské základny ČSCH.

Viktor Kanický

Viktor Kanický, prof. RNDr., DrSc. (nar. 1953), je místopředsedou výboru odborné skupiny analytické chemie. Je absolventem PřF MU v Brně, profesorem pro obor analytická chemie PřF MU v Brně, proděkanem PřF MU (2010–2018), zástupcem ředitele Ústavu chemie, členem Rady Ústavu analytické chemie AV ČR, členem Rady Ústavu anorganické chemie AV ČR, členem České komise při UNESCO a předsedou Spektroskopické společnosti Jana Marka Marci, Praha.

Je autorem nebo spoluautorem 117 původních vědeckých publikací s celkovým počtem citací cca 1150 (bez autocitací) a H-indexem 19. Hlavní směry jeho výzkumu jsou zaměřeny na optickou a hmotnostní spektrometrii v indukčně vázaném plazmatu, spektroskopii laserem buzeného plazmatu a anorganickou analýzu geologických, archeologických, environmentálních i biologických materiálů.

Program: Jeho programem pro nové volební období je podílet se na organizování sjezdů Asociací chemických společností, organizaci přednášek zahraničních odborníků pozvaných na základě spolupráce národních chemických společností a spolupráce při organizování soutěže o cenu Karla Štulíka.

Zdeňka Kolská

Zdeňka Kolská, doc. Ing., Ph.D. (nar. 1969), pracuje v Ústeckém materiálovém centru Přírodovědecké fakulty, Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, spolupracuje i s dalšími fakultami UJEP, zejména Fakultou životního prostředí a Fakultou výrobních technologií a managementu.

Promovala na VŠCHT Praha v roce 1991 (obor technická fyzikální a analytická chemie); titul PhD získala v oboru fyzikální chemie v roce 2005 na VŠCHT Praha a doc. v roce 2013 také na VŠCHT Praha (obor fyzikální chemie). Má 2 dcery (22 a 20 let).

Oblast výzkumu: studium povrchových vlastností pevných látek (zejména elektrokinetický potenciál, smáčivost, velikost povrchu a porozita); studium fyzikálních, chemických a fyzikálně-chemických modifikací povrchů látek; experi-

mentální studium čistých kapalin a kapalných binárních soustav; strukturně příspěvkové metody pro odhadu fyzikálně-chemických vlastností látek.

Dle WOS je autorkou či spoluautorkou 114 publikací v IF časopisech, počet citací 1027, H-index 20. Je též autorkou či spoluautorkou 13 kapitol v knihách.

Věnuje se popularizaci chemie, nanotechnologií a přírodních věd.

Program: i nadále by ráda pokračovala v činnostech, které doposud dělala:

- Spolupráce ústeckého regionu s UJEP a s VŠCHT Praha;
- Popularizace chemie, nanotechnologií a přírodních věd nejen v ústeckém regionu;
- Spolupráce s chemickým průmyslem ústeckého regionu;
- Organizace různých setkání institucí s chemickým zaměřením (VŠ, výzkumné organizace, průmyslové podniky), převážně v ústeckém regionu (Kulaté stoly, Inovační burzy, Workshopy);
- Rada výše zmíněných akcí se organizuje a bude organizovat ve spolupráci s česko-saským pohraničím;
- Těsnější spolupráce chemicky, přírodnovědně a technicky zaměřených fakult ústecké UJEP mezi sebou s VŠCHT Praha a dalšími institucemi na mnoha odborných i popularizačních aktivitách;
- Předávání informací o ČSCH a jejích aktivitách institucím v ústeckém regionu;
- Pomoc při pořádání aktivit ČSCH i dalších odborných společností;
- Spolupráce ČSCH a časopisu Chemické Listy.

Jiří Kotek

Jiří Kotek, Dr. Ing. (nar. 1971), je absolventem Strojní fakulty ČVUT, obor Materiálové inženýrství. Pracuje v Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, v současné době je jeho ředitelem. Zabývá se vztahy mezi strukturou a výsledným chováním polymerních materiálů, jejich směsí a kompozitů. Jeho aktivity zahrnují formulaci vícefázových polymerních materiálů a technologie jejich zpracování, polymery z obnovitelných zdrojů, porézní polymerní materiály pro biomedicinální aplikace, studium deformačních a lomových procesů, metodiky hodnocení mechanického chování a recyklaci odpadních plastů. Publikoval 62 impaktovaných prací, které byly 979 x citovány, H-index 17. Původce 2 patentů. Je národním zástupcem ČSCH v Evropské polymerní federaci.

Program: Kromě důležitých aktivit obecnějšího charakteru, za které pokládá popularizaci chemie, vzdělávání v chemických oborech a spolupráci akademické a komerční sféry se chce soustředit zejména na obnovení činnosti odborné skupiny Makromolekulární chemie. V rámci členství ČSCH v Evropské polymerní federaci by v blízké budoucnosti rád v Praze pořádal Kongres Evropské polymerní federace.

Libor Kvítek

Libor Kvítek, doc. RNDr. CSc. (nar. 1960), je členem České společnosti chemické od roku 1995, v letech 1998–2005 pracoval ve výboru olomoucké pobočky ČSCH. Je

absolventem PřF UK Praha, nyní docentem oboru fyzikální chemie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Autor nebo spoluautor více než 60 publikací (58 dle WOS) zejména z oblasti nanomateriálové chemie, H-index 16. Výzkumné zaměření na přípravu, charakterizaci a aplikace nanočástic kovů, zejména pak stříbra a zlata. Mimo toto odborné zaměření se dlouhou dobu věnoval propagaci přírodních věd mezi středoškolskou mládeží v rámci řady projektů a rovněž jako předseda olomoucké krajské komise ChO.

Program: V případě zvolení do hlavního výboru ČSCH by se rád věnoval některé ze dvou oblastí, z nichž jedna souvisí s pozitivní prezentací chemie na veřejnosti a druhá se zvýšením prestiže odborných akcí pořádaných ČSCH. V rámci prve aktivity jde zejména o zviditelnění úspěchů české chemie mezi širokou veřejností a hlavně popularizaci chemie mezi mládeží, počínaje již základní školou, kde se obvykle vytváří prvotní představa žáčků o jejich budoucí kariéře. V rámci druhé aktivity by šlo zejména o zvýšení prestiže národního odborného časopisu Chemické listy a zejména pak o návrat chemiků na národní odborné akce, především chemické sjezdy.

Oldřich Lapčík

Oldřich Lapčík, prof. RNDr. Ph.D. (nar. 1960), vystudoval Přírodovědeckou fakultu UK Praha, obor biochemie. Po základní vojenské službě pracoval na Hemodialyzačním oddělení Strahov, FN2sP, Praha, souběžně se studiem na PřF UK a obhájil v roce 1989 diplomovou práci na téma: Studium metabolismu fosfátu a vápníku u dlouhodobě dialyzovaných pacientů. V letech 1989–2001 pracoval v Endokrinologickém ústavu v Oddělení steroidních hormonů, kde má dosud částečný úvazek. Od roku 2002 dosud je zaměstnán na Ústavu chemie přírodních látek, FPBT VŠCHT Praha, od r. 2006 ve funkci vedoucího ústavu. Současné odborné zájmy: fenylpropanoidy (např. isoflavonoidy, flavonoidy, lignany a další fenolické látky), steroidy, nové syntetické drogy, imunoanalyza, separační techniky, vztah mezi sekundárními metabolity a nutriční a hédonickou hodnotou potravin rostlinného původu. Je autorem nebo spoluautorem více než 100 vědeckých článků a kapitol v monografiích (WOS: 91 publikací a 1200 citací k 30.4. 2017) a věnuje se popularizaci přírodovědných témat (zejména v časopisu *Vesmír*, okolo 70 článků a glos).

Program: Organizování odborných a vzdělávacích akcí, spolupráce s médií, popularizace vybraných témat chemie a biochemie mezi odborníky jiných specializací a širší veřejnosti.

Tomáš Navrátil

Tomáš Navrátil, doc. Ing. PhD. (nar. 1967), je členem České společnosti chemické od roku 1994; kde působí v odborné skupině Analytické chemie a od roku 2011 pracuje jako vědecký tajemník této skupiny. Do Hlavního výboru kandiduje poprvé. Je absolventem VŠCHT (FCHI, Katedra fyziky a měřicí techniky, 1990). Doktorandské

studium absolvoval na Př UK, Katedra analytické chemie, Praha (1996). Od roku 2012 je docentem biochemie na 1. lékařské fakultě UK, Praha. Od roku 1990 pracuje v Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR, v.v.i., v současnosti jako zástupce vedoucího oddělení Biomimetické elektrochemie. Zároveň od roku 2002 vyučuje na 1. lékařské fakultě UK a VFN v Praze, Ústavu lékařské chemie a biochemie a laboratorní diagnostiky. Je autorem nebo spoluautorem více než 180 odborných publikací (z toho cca 150 ve WOS) z oblasti elektroanalytické chemie, biochemie, toxikologie a pracovního lékařství, 2 patentů, 8 kapitol v monografiích a 9 kapitol ve vysokoškolských skriptech, H-index 31, cca 1400 citací dle WOS (s vyloučením autocitací). Hlavními směry jeho výzkumu jsou životní prostředí, biologicky významné látky, biochemie, toxikologie, voltametrije, elektrochemie, vývoj elektrod a elektrodrových materiálů, vývoj analytických metod, eliminační voltametrije s lineárním scanem a chemometrie.

Program: V případě zvolení by se chtěl především zaměřit na zintenzivnění a zkvalitnění spolupráce ústavů AV a vysokých škol, a to jak v oblasti vědecké, tak v oblasti pedagogické. Proto by, obdobně jako doposud, chtěl být v maximální možné míře napomocen při podpoře kvalitního vzdělávání v oboru chemie, matematiky a dalších přírodních věd na středoškolské úrovni, ale i úrovni základního školství a získávání budoucích nadšených badatelů a přírodovědců. Jako velmi důležitou vidí potřebu popularizace vědy (organizování odborných setkání, vzdělávacích a popularizačních akcí pro laickou veřejnost, ale i pro odborníky z jiných oblastí vědy, spolupráci s médií, apod.). Velké nedostatky, k jejichž odstraňování by rád přispěl, spatřuje v odtrženosti (nejen) chemického základního výzkumu od průmyslu a praxe. V neposlední řadě by se rád podílel na zkvalitňování práce a spolupráce jednotlivých odborných skupin (např. analytické chemie a elektrochemie) a zároveň regionálních poboček.

Václav Slovák

Václav Slovák, doc. RNDr. Ph.D. (nar. 1966), promoval na Přírodovědecké fakultě UP v Olomouci v oboru Anorganická chemie v roce 1989, Ph.D. obhájil v 2001 na FMMI VŠB-TU Ostrava, obor Chemické a energetické zpracování paliv, habilitoval na PřF UP Olomouc pro obor Anorganická chemie v 2005. Pracuje na katedře chemie Přírodovědecké fakulty, Ostravská univerzita v Ostravě. Jeho odborné zaměření je studium kinetiky heterogenních termických reakcí pomocí termické analýzy a příprava a vlastnosti uhlíkatých materiálů především pro adsorpční aplikace. Publikoval 32 článků v impaktovaných časopisech, SCI 217 (bez autocitací), H-index 10 (WOS). Od roku 2005 je členem Hlavního výboru a předsednictva ČSCH, v roce 2011 koordinoval aktivity Mezinárodního roku chemie v ČR.

Program: Bude-li zvolen, bude především hledat cesty k vyšší atraktivitě ČSCH mezi chemiky a dále chce pokračovat v práci v oblasti propagace chemie směrem k neodborné veřejnosti.

Petr Štěpnička

Petr Štěpnička, prof. RNDr. PhD. DSc. FRSC (nar. 1972), absolvoval magisterské (1995) i doktorské studium (1998) na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Pro rok 1999 byl pozván k postdoktorální stáži v týmu Profesora Tahakashiho v Catalysis Research Center na Hokkaido University v Sapporu. Od roku 2000 opět pracuje na katedře anorganické chemie PřF UK. V roce 2005 se habilitoval a v roce 2012 byl jmenován profesorem pro obor anorganická chemie. V roce 2016 získal hodnost doktora věd. Dlouhodobě se zabývá syntézou organokovových sloučenin a jejich katalytickými aplikacemi. Publikoval kolem 210 původních prací, které byly jinými více než 2200× citovány. Členem ČSCH je od roku 1996.

Program: Do Hlavního výboru ČSCH kandiduje poprvé. Chtěl by propagaci ČSCH zvýšit viditelnost a širší uznání této významné profesní společnosti, podporovat její domácí aktivity i zahraniční spolupráce.

Petra Šulcová

Petra Šulcová, prof. Ing. Ph.D. (nar. 1970), je absolventkou VŠCHT v Pardubicích (1993) v oboru „Technologie anorganických výrob“. Od r. 1997 působí na katedře anorganické technologie Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice, kde v roce 1997 obhájila disertační práci, habilitovala se v r. 2002 a v r. 2009 byla jmenována profesorkou v oboru „Chemie a technologie anorganických materiálů“.

Základem odborného zaměření je anorganická technologie, především syntéza anorganických oxidických sloučenin s vysokou termickou stabilitou, věnuje se oblasti anorganických pigmentů a práškových materiálů a jejich hodnocení nejen z hlediska fyzikálně-chemického, ale také pigmentově-aplikačního pro nejrůznější pojiva. Dále se zabývá využitím metod termické analýzy ke studiu reakcí v tuhé fázi a termické stability anorganických sloučenin. Dosažené výsledky výzkumu byly dosud publikovány ve více než 80 článcích v impaktovaných časopisech. Od r. 2008 je členkou ediční rady časopisu „Journal of Thermal Analysis and Calorimetry“.

Členkou ČSCH je od r. 1998. Od r. 2008 zastává funkci předsedkyně celorepublikové odborné skupiny termické analýzy při ČSCH. Z této pozice podporuje a rozvíjí vzájemnou spolupráci s odbornými termoanalytickými skupinami Slovenska, Polska, Maďarska a také Německa. Je členkou předsednictva ČSCH pro období 2013–2017.

Program: V případě zvolení se bude aktivně účastnit činnosti HV ČSCH a podílet se na organizování odborných akcí (sjezdů a konferencí) v rámci ČSCH, které budou pozitivně zviditelnňovat ČSCH. Zároveň by ráda pokračovala v přípravě propagačních materiálů společnosti a také představování aktivit společnosti v Chemických listech. V této souvislosti bude také podporovat spolupráci s mládeží s cílem vzbudit její zájem o členství v ČSCH a hlavně aktivní činnost v rámci chemické společnosti.

Jan Tříška

Jan Tříška, prof. Ing. CSc. (nar. 1944). Členem ČSCH od roku 1979. 1968 VŠCHT FTPV, 1973 CSc. na FTPV VŠCHT Praha, 1998 habilitace na FCHI VŠCHT Praha, 2012 jmenování profesorem MU Brno pro obor Chemie životního prostředí. V sedmdesátých letech se začal na VŠCHT zabývat chemií adamantanu, poté plynovou chromatografií uhlovodíků, jejich derivátů a xenobiotik na křemenných kapilárních kolonách. Byl členem týmu, který vyvinul první křemenné kapilární kolony v Československu. Od 1987 pracoval v Laboratoři analytické chemie, která byla součástí Společných laboratoří Jihoceského biologického centra (SLUP) ČSAV, jako vedoucí laboratoře a zástupce ředitele SLUP ČSAV. Od 1993 pracoval v Ústavu ekologie krajiny AV ČR v Č. Budějovicích jako vědecký pracovník a vedoucí Oddělení analytické chemie, poté Ústavu systémové biologie a ekologie AV ČR, nyní pracuje v Ústavu výzkumu globální změny AV ČR, v.v.i., jako vědecký pracovník a vedoucí Laboratoře metabolomiky a izotopových analýz a přednáší na JU v Č. Budějovicích. Zabývá se biologicky aktivními látkami a xenobiotiky ve složkách životního prostředí a v rostlinách a jejich analýzou pomocí GC-MS a LC-MS. Autor a spoluautor 144 původních prací (115 prací s IF), 164 vystoupení na konferencích doma i v zahraničí a 19 patentů. Absolvoval zahraniční stáže v Německu, USA, Švédsku, Kanadě a Finsku. Je zakladajícím členem Inženýrské akademie České republiky a členem Hlavního výboru ČSCH. Pedagogická činnost: přednášel a vedl cvičení na VŠCHT v Praze, podílel se na výchově řady diplomantů a doktorandů, přednášel vybrané kapitoly z analytické chemie v předmětu „Fytofarmacie“ na ZF JU, nyní přednáší předmět „Monitorovací analytika“ a „Environmental Chemistry“ na PřF JU v Č. Budějovicích. Je členem oborové rady Zemědělská chemie JU v Č. Budějovicích a Chemie ŽP na MU v Brně. Byl pořadatelem konferencí „Analýza a chemie pesticidů“ (1989, 1991), spolupořadatelem národní konference „Kvalita moravských a českých vín a jejich budoucnost“ v roce 2008 v Lednici a předsedou org. výboru 52. sjezdu chemických společností v Č. Budějovicích v roce 2000.

Program: Usilovat o založení OS Chemie životního prostředí, která dosud ve struktuře společnosti chybí. Při jednáních HV akcentovat problematiku životního prostředí. Pokračovat a prohloubit spolupráci s Division of Chemistry and the Environment jako delegát ČSCH.

Ulrichová Jitka

Jitka Ulrichová, prof. RNDr., CSc., (nar. 1956) je členkou České společnosti chemické od roku 1980. Dvě volební období (2005–2013) byla předsedkyní ČSCH a v následujícím volebním období 2013–2017 byla nevolenou členkou předsednictva a členkou Hlavního výboru. Promovala na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Pracuje ve funkci profesorky pro obor biochemie na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Je přednostka Ústavu lékařské chemie a biochemie, vedoucí Laboratoře buněčných kultur a prorektorka UP pro vědu,

výzkum a doktorská studia. Je členkou 4 dalších odborných společností – České společnosti pro biochemii a molekulární biologii, European Society of Toxicology In Vitro, International Society for Study of Xenobiotics and Centre for Doctoral Education – European University Association. Pracuje jako člena několika domácích a evropských komisí. Je vedoucí redaktorkou časopisu Biomedical Papers. Od roku 2012 pracuje v předsednictvu ČSVTS.

Je autorkou nebo spoluautorkou 184 publikací, 32 přehledných článků a 6 patentů. Hlavním směrem jejího výzkumu je studium biologické aktivity přírodních látek na primárních buněčných kulturách a *in vivo* modelech.

Program: Pokračovat v rozširování vzájemně prospěšných kontaktů s výrobními/obchodními společnostmi chemického/farmaceutického průmyslu, výzkumnými a akademickými institucemi v České republice a zahraničí a s dalšími odbornými společnostmi. Pokračovat v dobré spolupráci se sousedními národními chemickými společnostmi založené na výměně mladých chemiků, přednášejících a organizování společných kongresů.

Irena Valterová

Irena Valterová, doc. RNDr. CSc., se narodila 1952 v Praze. Vystudovala organickou chemii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1977). Poté nastoupila do Ústavu organické chemie a biochemie ČSAV v Praze, kde ukončila aspiranturu v oddělení přírodních látek na tématice obranných látek termítů (1983). V letech 1990–1992 působila na Royal Institute of Technology ve Stockholmu, kde se zabývala dvourozměrnou plynovou chromatografií a enantioselektivními separacemi. Od roku 2004 vedla skupinu Semiochemikálií v Oddělení přírodních látek ÚOCHB, od r. 2007 je vedoucí vědecké skupiny Infochemikálií ÚOCHB. Publikovala 157 původních sdělení, které byly citovány 1975x, H-index 23. Je dlouholehou členkou ČSCH, kde pracovala ve výboru Odborné skupiny organické, bioorganické a farmaceutické chemie až do r. 2016 a v období 2013–2017 v Hlavním výboru ČSCH. Je členkou Komise pro udělování Baderovy ceny II. Dále je činná v International Society of Chemical Ecology, jejímž je sekretářem od r. 2014 a byla letos znova zvolena na období do r. 2017–2020. Její specializací jsou přírodní látky ekologického významu, konkrétně izolace a určování struktury hmyzích feromónů a studium biosyntetických drah, kterými tyto látky vznikají.

Program: Bude-li zvolena do výboru ČSCH, své místo by viděla v pomoci s přípravou a vydáváním oficiálních tisků společnosti (Chemické listy, propagační materiály...), v přípravě sjezdů a konferencí organizovaných společnosti a v práci s chemickým „dorostem“. Tematicky chce pracovat tam, kde se chemie potkává s vědami o živé přírodě.

Jiří Vohlídal

Jiří Vohlídal, prof. RNDr. CSc. (nar. 1946), vyučen (1963) a zaměstnán jako dělník (1963–65) v Barvy a laky, n.p., 1965–70 vystudoval PřF UK v Praze (makromolekulární

chemie), 1970–72 pracoval v ÚFCH ČSAV, od 1972 na katedře fyzikální chemie PřF UK, 1988 docent fyzikální chemie, 1990–97 a 2003–2009 vedoucí katedry fyzikální a makromolekulární chemie PřF UK, v současnosti profesor tamtéž, 2000 docent a 2001 profesor makromolekulární chemie. Členem ČSCh je od r. 1972. Je autorem a spoluautorem řady učebnic a skript pro střední školy s chemickým zaměřením a univerzity. Od r. 1974 přednáší na PřF UK kurzy z oblasti fyzikální a makromolekulární chemie na PřF UK. Je garantem magisterského studia chemie a doktorského studia makromolekulární chemie na PřF UK. Ve vědecké oblasti se zabývá výzkumem přípravy a vlastností speciálních polymerů, zejména konjugovaných tradičních a supramolekulárních polymerů (118 publikací v impaktovaných časopisech citovaných cca 1500x, H-index 22). Byl (je) odpovědným řešitelem a spoluřešitelem řady grantových projektů z oblasti materiálové (makromolekulární a fyzikální) chemie a katalýzy sponzorovaných českými i mezinárodními agenturami. Pracoval celkem šest funkčních období v komisích GA ČR a GA AV ČR.

Program: Od r. 1977 pracuje v Polymerní divizi IUPAC jako národní reprezentant a Associate Member (4 roky) a od roku 2014 jako Associate Member a od r. 2016 jako Titular Member v Nomenklaturní divizi IUPAC. Od r. 2002 je členem Českého komitétu pro chemii (zastupuje ČR v IUPAC), z toho 10 let je jeho předsedou. V rámci reorganizace bude správa českých národních vědeckých komitétů přecházet z AV ČR pod různé odborné společnosti, přičemž dle dohody ČKCh přejde pod správu ČSCH. Proto by se v rámci ČSCH staral o spolupráci s organizací IUPAC.

Revizní komise

Žaneta Dohnalová

Žaneta Dohnalová, Ing. Ph.D. (nar. 1976), je členkou české společnosti chemické od roku 2000. Od roku 2014 je členkou revizní komise České společnosti chemické. Je absolventem Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice (1999); Ph.D. (2004) tamtéž. Od roku 2007 je členkou okresní a krajské komise soutěže středoškolské odborné činnosti. Její vědecké zaměření zahrnuje chemii a syntézu anorganických pigmentů a práškových materiálů, jejich možných aplikací do keramických glazur, organických pojivových systémů a stavebních materiálů. Je autorkou nebo spoluautorkou 35 vědeckých publikací, z toho 25 bylo publikováno v mezinárodních časopisech. Na mezinárodních konferencích zveřejnila 63 příspěvků a více než 90 příspěvků zveřejnila na národních konferencích.

Program: Podílet se na organizaci odborných konferencí a seminářů zejména v rámci činnosti odborné skupiny termické analýzy. Popularizovat činnost ČSCh a zvýšit zájem z řad studentů Univerzity Pardubice o členství v této společnosti. Uplatnit získané zkušenosti z předchozího působení v revizní komisi české společnosti chemické.

Ivona Sedlářová

Ivona Sedlářová, Ing. Ph.D. (nar. 1964), člen ČSCH od roku 2003. V roce 1988 jsem ukončila studium na VŠCHT Praha v oboru Technologie silikátů. Od roku 1990 pracuji na Ústavu anorganické technologie VŠCHT Praha. Nejdříve jsem nastoupila jako vědecký pracovník a od roku 1999 přešla na pozici pedagogickou. V roce 2007 jsem dokončila kombinovanou formu doktorského studia a obhájila disertační práci v oboru Anorganická technologie. Vedle pedagogické práce, od základních laboratoří anorganické chemie v 1. ročnících po přednášky z Procesů v heterogenních systémech v posledním ročníku, se věnuji studiu kinetiky heterogenních nekatalyzovaných reakcí z oblasti anorganických technologií a studiu struktury pevné fáze pomocí rtuťové porozimetrie.

Program: Pro práci v revizní komisi nabízí svoji systematicnost, bez které se neobejde žádný pracovník v chemické laboratoři, trpělivost, vyzkoušenou při práci pedagoga a organizační schopnosti, které v sobě odhalila při snaze skloubitsit rodinu, práci na vysoké škole a doktorské studium.

Karolina Schwarzová

Karolina Schwarzová, RNDr. Ph.D. v roce 2001 absolvovala magisterské studium, obor analytická chemie a doplňkové studium, obor učitelství chemie pro střední školy na PřF UK v Praze, v roce 2006 doktorské studium, obor analytická chemie na Katedře analytické chemie na PřF UK v Praze a získala titul Ph.D. Je odbornou asistentkou na Katedře analytické chemie PřF UK v Praze. Absolvovala dlouhodobé zahraniční stáže v roce 2002 v Brazílii (skupina prof. J. C. Moreiry, FIOCRUZ/ENSP, Rio de Janeiro), 2003 na Slovensku (prof. J. Labuda, Slovenská Technická Univerzita v Bratislavě) a 2004 ve Spojených státech amerických (prof. G. M. Swain, Michigan State University, East Lansing). Karolina Schwarzová je členkou UNESCO laboratoře elektrochemie životního prostředí na katedře analytické chemie PřF UK. Jejím vědeckým zájmem je vývoj a charakterizace elektrodrových materiálů a detektorů a jejich použití při detekci organických biologicky aktivních látek s využitím moderních elektroanalytických metod. Je/byla řešitelkou či spoluřešitelkou několika grantů GAUK, GAČR a MŠMT ČR. Je autorkou či spoluautorkou 51 publikací v impaktovaných odborných časopisech (celkem 1300 citací dle WOS) a 17 kapitol v monografiích z oblasti elektroanalytické chemie. H-index má 20. V roce 2012 získala stipendium „L’Oreal Pro ženy ve vědě 2012“. Na PřF UK je aktivní pedagožkou, podílí se na přednáškách, seminářích a praktických cvičeních z oblasti obecné analytické chemie, organické analýzy a elektrochemických metod pro studenty všech stupňů studia; vede studenty bakalářského, magisterského a doktorského stupně studia (více než 30 obhájených prací od roku 2005).

Od 2010 je členkou revizní komise České společnosti chemické. Je členkou odborné skupiny analytické chemie.

Program: Podíl na organizaci odborných přednášek, seminářů a soutěží pro studenty v rámci činnosti odborné sku-

piny analytické chemie. Popularizace činnosti ČSCH v řadách studentů na PřF UK a jejích fakultních i dalších středních školách. V případě zvolení zúročení zkušeností získaných dosavadní činností v revizní komisi v dalším volebním období.

Kateřina Valentová

Kateřina Valentová, doc. Ing. Ph.D. (nar. 1976), je členkou České společnosti chemické od roku 2000. Je absolventkou FPBT VŠCHT, obor Obecná a aplikovaná biochemie, zaměření Biomedicínské inženýrství. Ph.D. obhájila v roce 2004 pro obor Lékařská chemie a biochemie Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, v této oboru se v roce 2012 habilitovala. Během působení na Ústavu lékařské chemie a biochemie LF UP přednášela vybraná témata předmětu Lékařská chemie pro obor zubařského lékařství, vedla praktická cvičení a semináře předmětu Lékařská chemie a Biochemie. V současnosti je vědeckou pracovnicí Laboratoře biotransformací MBÚ AV ČR, je řešitelkou projektů GA ČR a COST CZ a členkou odborného poradního orgánu MŠMT INTER-INFORM. Autorka nebo spoluautorka 44 vědeckých publikací (SCI 828, H-index: 20) a pěti učebních textů. Hlavním směrem jejího výzkumu je biologická aktivita a biotransformace přírodních (fenolových) látek v modelech *in vitro*, *ex vivo* a *in vivo* (klinické studie). Školitelka bakalářských, diplomových i disertačních prací na LF UP, VŠCHT i PřF UK, členka Odborové rady doktorského studijního programu Lékařská chemie a klinické biochemie LF UP. Od roku 2013 je členkou Revizní komise ČSCH.

Program: V České společnosti chemické by ráda pokračovala a navázala na svou zkušenosť v práci Revizní komise.

Informace z Hlavního výboru ČSCH

Ve středu 24. 5. 2017 se uskutečnilo poslední zasedání Hlavního výboru ČSCH ve funkčním období 2013 až 2017. V jeho úvodu člen redakčního kruhu časopisu *Chemické listy* prof. Pavel Rauch předal Cenu Karla Preise, kterou každoročně uděluje redakce časopisu *Chemické listy* za nejlepší článek zasláný do redakce časopisu za uplynulý rok. Ocenění za rok 2016 si odnesl autorský kollektiv ve složení Petr Klusoň, Petr Stavárek, Stanislav Hejda, Věra Pěnkavová, Magdaléna Bendová a Hana Vychodilová (všichni z Ústavu chemických procesů AV ČR, v.v.i.) za práci „Mikroreaktory a mikrofluidní reaktory pro systém speciálních chemikálií“ (*Chem. Listy* 110, 892 (2016)). Všem oceněným blahopřejeme. Finanční částku, která je s oceněním spojena, věnovali laureáti ČSCH. Děkujeme!

Na svém prosincovém zasedání oslovil Hlavní výbor případné zájemce o pořádání 70. sjezdu chemiků. O pořadatelství projevila zájem Zlínská pobočka s tím, že nad sjezdem převeze záštitu rektor Univerzity Tomáše Bati pan prof. Ing. Petr Sáha, CSc. a předsedou organizačního výboru bude jmenován doc. Stanislav Kafka. Přítomným členům HV ČSCH byl představen předběžný pro-

Foto: Kolektiv autorů oceněný cenou Karla Preise

gram 70. sjezdu chemiků, který se uskuteční ve dnech 9. až 12. září 2018 ve Zlíně. Ing. M. Rouchal ve své prezentaci seznámil přítomné s možnostmi organizátorů a se základní představou o organizaci sjezdu. Po prezentaci a diskusi se zástupci organizátorů Hlavní výbor vyslovil souhlas s pořádáním 70. sjezdu chemiků ve Zlíně.

Na zasedání Hlavního výboru byl dále představen přehled hospodaření společnosti za rok 2016, který uvedl prof. Oldřich Lapčík, který rovněž vyjádřil poděkování všem kolektivním členům, školám a ústavům AV ČR za jejich finanční přispění Společnosti. Doc. Kateřina Valentová seznámila členy Hlavního výboru s Revizní zprávou, která obsahuje informace o hospodaření ČSCH za roky 2015 a 2016. Komise ve složení K. Valentová, K. Schwarzová a Ž. Dohnalová shledala hospodaření v naprostém pořádku. HV vzal Revizní zprávu na vědomí.

Vzhledem k tomu, že rok 2017 je pro Společnost volební, na HV vystoupil také prof. V. Šimánek, předseda volební komise, který seznámil přítomné se stavem příprav voleb. Do Hlavního výboru kandiduje celkem 23 osob (volí se 16 členů HV) a do Revizní komise 4 lidé (komise je tříčlenná). Předseda volební komise uvedl, že kandidátka je věkově dobře rozložena a harmonogram voleb je uveřejněn na webu ČSCH. Kandidátní listinu naleznete v tomto čísle Chemických listů. V letošním roce bude opět možné volit doručením volebního lístku na sekretariát (poštou, e-mailem či osobně) a nově pak také elektronicky s využitím volebního formuláře, přičemž instrukce budou rozeslány všem členům ČSCH elektronicky. Cílem elektronického hlasování je zvýšit volební účast členské základny. Je také žádoucí, aby členové HV a také předsedové odborných skupin rozšířili informace o volbách ve svých skupinách či pobočkách.

Na květnovém zasedání HV byl přítomen také úřadující předseda Českého národního komitétu pro chemii prof. Jiří Vohlídal, který představil jeho činnost a s nímž byla diskutována žádost Rady pro zahraniční spolupráci AV ČR o začlenění komitétu do struktury ČSCH. Komitét dosud působil v rámci RZS AV ČR. Hlavní výbor vyjádřil souhlas se začleněním komitétu jako nové odborné skupi-

ny ČSCH (OS Nomenklatura, terminologie a kontakty s IUPAC).

V závěru jednání Hlavního výboru ČSCH předseda společnosti prof. Jan John shrnul klíčové aktivity Hlavního výboru a jeho předsednictva za období 2013 až 2017 a konfrontoval je s cíli, které si předsednictvo na počátku funkčního období předsevzalo (viz http://csch.cz/sites/default/files/Zpr_pred_2017_2.pdf). Dále prof. J. John představil přítomným nový vzhled webových stránek ČSCH a úmysl spustit nový web do července 2017. Záměrem předsednictva je přiblížit Společnost mladší generaci a vytvořit platformu pro publikování klíčových momentů ze života ČSCH. V rámci nového webu bude umožněno, aby si jednotlivé odborné skupiny své webové stránky vedly rovněž pod webem ČSCH. Rovněž byl vytvořen prostor pro požadovaný kalendář akcí, který by lépe zpřehlednil akce pořádané v rámci Společnosti.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o poslední zasedání Hlavního výboru v tomto funkčním období, poděkoval předseda Společnosti prof. Jan John všem přítomným členům za jejich aktivity a vzájemnou spolupráci. Svolání schůze nového HV a volba členů předsednictva ČSCH se uskuteční v říjnu 2017.

Petra Šulcová

Ohlédnutí za děním v ČSCH v roce 2016

Rok 2016 byl pro ČSCH rokem konání 68. sjezdu chemiků, který se po řadě let vrátil do Prahy a byl věnován 150. výročí založení Společnosti. Na sjezdu bylo uděleno několik významných ocenění: Ing. Mária Omastová, DSc. se stala Čestným členem České společnosti chemické za dlouholetý významný podíl na dobré spolupráci mezi Slovenskou chemickou společností a Českou společností chemickou. Hanušovu medaili obdrželi prof. Ing. Pavel Hobza, DrSc., FRSC. za celoživotní zásluhy o rozvoj poznatků v mnoha oblastech chemie a prof. Ing. Vladimír Křen, DrSc. za vědecký přínos v oblasti biotechnologie, biotransformace a biologické aktivity látek rostlinného a mikrobiálního původu. Na sjezdu byla také slavnostně předána Cena Alfreda Badera za bioanorganickou a bioorganickou chemii Ing. Haně Macíčkové Cahové, Ph.D. z Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v.v.i. V rámci sjezdu se uskutečnila řada soutěží, mezi které se tradičně řadí Soutěž o Cenu Shimadzu, IUPAC Poster Prize, Cena FORMA, dále Nejlepší příspěvek studenta Univerzity Pardubice (cena rektora Univerzity Pardubice), Nejlepší příspěvek studenta do 35 let (cena rektora Univerzity Pardubice). Fotografie ze sjezdu jsou na <http://sjezd.csch.cz/>.

Česká společnost chemická, jako zakladající člen Asociace českých chemických společností a Evropské asociace pro chemické a molekulární vědy EuCheMS (dříve FECS), měla i v roce 2016 zastoupení v Executive Committee a v odborných sekciích této organizace. ČSCH pro EuCheMS vede agendu profesionální registrace, ECRB – European Chemist Registration Board. ČSCH je

i nadále členem konsorcia evropských chemických společností vydávajících časopisy ChemPubSoc Europe (CPSE). Na vyžádání svým členům ČSCH zprostředkovává status přidružených členů International Union of Pure and Applied Chemistry (IUPAC) a rozesílá časopis Pure and Applied Chemistry.

ČSCH je zakladajícím členem asociace European Chemistry Thematic Network (ECTN). Její členové se zúčastňovali v roce 2016 práce v řadě pracovních skupin a v její akreditační komisi pro chemické vysoké školy (Label Committee). V rámci asociace ECTN se ČSCH svými členy účastnila práce Akreditační komise pro chemické vzdělávací programy v Evropě (tzv. Label Committee), přičemž v roce 2016 Pavel Drašar pokračoval ve funkci prezidenta celé asociace ECTN. Zapojení české chemické společnosti do výše jmenovaných aktivit demonstriuje dobrou úroveň české chemické vědy a chemického vzdělávání v evropském kontextu a zároveň udržuje pozici českých chemiků v rámci nevládních organizací.

Kromě výše zmíněných ocenění udělených na Sjezdu chemiků udělila Společnost v roce 2016 po schválení Hlavním výborem ČSCH následující vyznamenání: Čestné členství obdržel prof. Leo Gros, Medaile ČSCH byla udělena prof. Dr. Petru Zumanovi, DrSc. Cenu Vojtěcha Šafářka obdržela doc. RNDr. Marta Klečková, CSc. Cenou Viléma Baura byli vyznamenáni doc. RNDr. Vladimír Dostál, CSc. a doc. RNDr. Taťjana Nevěčná, CSc. Další cenou je cena Rudolfa Lukeše za výsledky v oboru organické, bioorganické a medicinální chemie, kterou pořádá odborná skupina organické, bioorganické a farmaceutické chemie, která působí v rámci České společnosti chemické. V roce 2016 byla udělena prof. RNDr. Petru Štěpničkovi. Nositeli Medaile Vladimíra Majera se stali prof. Ing. Jan Kučera, CSc., doc. Ing. Zdeněk Řanda, DrSc. a Heinz W. Gäggeler, prof. Dr. phil. nat. Dr.h.c.

Cenu Alfreda Badera za organickou chemii získal Mgr. Jiří Kaleta, Ph.D. z Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v.v.i. za soubor prací „*Studium organických molekulárních zařízení*“.

Na webu ČSCH je zveřejněna v plném znění Zpráva o činnosti ČSCH za rok 2016, do které mají všichni členové možnost nahlédnout. Zpráva obsahuje stručné informace o akcích, které byly pod záštitou ČSCH v uplynulém roce organizovány. Jednalo se celkem o 34 konferencí a seminářů, at' již mezinárodní či národního rozsahu, které se uskutečnily díky aktivitě odborných skupin a poček ČSCH.

Aktuální informace o akcích, které pořádá společnost nebo se na jejich organizování spolupodílí, jsou zveřejňovány na webové stránce společnosti (www.csch.cz). Přes webové stránky lze navštívit také Facebook, kde jsou aktuálně vkládány události, které se ve Společnosti, v jednotlivých odborných skupinách a lokálních pobočkách odehrávají, a to včetně fotografií.

Z těchto aktuálních akcí připomínáme zejména letošní ročník Sjezdu chemiků, který zajišťuje Slovenská chemická společnost a který se uskuteční v termínu 11. až 15. září 2017. V rámci 69. Zjazdu chemikov mohou účastníci prezentovat své příspěvky v deseti odborných sekci (Analytická chemie, Fyzikální chemie, Nanomateriálová chemie; Anorganická a materiálová chemie; Organická chemie; Polymery; Jaderná chemie; Životní prostředí, potravinářství a biotechnologie; Výuka a historie chemie; Chemprogress – chemické technologie). Aktuální informace jsou na <http://69zjazd.schems.sk>. Všichni zájemci o chemii jsou srdečně zváni a vítáni.

Na úplný závěr mi dovolte se jménem celého Hlavního výboru a jeho Předsednictva rozloučit – toto Ohlédnutí je totiž posledním v tomto volebním období. Doufáme, že naše práce naplnila vaše očekávání a prosíme, abyste svou spokojenosť, případně nespokojenosť, vyjádřili při nadcházejících volbách nového Hlavního výboru.

Petra Šulcová

Akce v ČR a v zahraničí

rubriku kompileuje Lukáš Drašar, drasarl@centrum.cz

Rubrika je k dispozici na webu na adrese <http://konference.drasar.com>. Pokud má některý čtenář potíže

s vyhledáváním na webu, může se o pomoc obrátit na sekretariát ČSCH.

Odborná setkání

20. ročník celostátní soutěže o nejlepší studentskou vědeckou práci v oboru analytická chemie „O cenu Karla Štulíka 2017“ úspěšně proběhl na Ústavu chemie a biochemie Přírodovědecké fakulty Jihočeské Univerzity ve dnech 8. a 9. února 2017

Jubilejný 20. ročník této soutěže, která od roku 2015 nese jméno profesora Štulíka, byl jistě důstojným uctěním památky tohoto významného analytického chemika, vysokoškolského pedagoga a zejména vynikajícího člověka. Díky bezchybné práci organizačního výboru z PřF JČU ve složení RNDr. Ján Štěrba, Ph.D., prof. RNDr. Libor Grubhoffer, CSc., RNDr. Pavlína Věchtová, Bc. Pavlína Kočová, Mgr. Zuzana Vavrušková, Bc. Hana Mašková, Radomír Vokurka a Kateřina Vančurová, jemuž nepochybň patří srdečný dík všech účastníků soutěže, vše proběhlo v příjemné a přátelské atmosféře výše uvedeného jihočeského pracoviště. Soutěže se letos zúčastnilo celkem 21 studentů z 8 českých vysokých škol uvedených na stránkách soutěže (<http://www.prf.jcu.cz/uchbch/konference-a-workshopy/o-cenu-karla-stulika2017.html>).

Vysoká úroveň přihlášených studentských prací a jejich profesionálně dokonalé prezentace si zaslouží poďkování všem soutěžicím bez ohledu na jejich konečné umístění, ale i jejich mateřským pracovištěm, která bezesporu výrazným způsobem přispěla k vysoké kvalitě soutěže. Porota reprezentující prakticky všechna zúčastněná pracoviště, ve složení doc. Ing. Martin Adam, Ph.D., prof. RNDr. Jiří Barek, CSc., prof. RNDr. Libor Grubhoffer, CSc., doc. Ing. Zdeňka Kolská, Ph.D., doc. RNDr. Přemysl Lubal, Ph.D., doc. Ing. David Milde, PhD., Ing. Radmila Řápková, doc. Ing. Renáta Šelešovská, Ph.D., prof. Ing. Václav Švorčík, DrSc. a doc. Ing. Kamil Záruba, PhD., tak neměla jednoduchý úkol.

Na prvních třech příčkách se umístili:

- 1. místo: Bc. Adam Pruška** (Ústav chemie, Masarykova univerzita) za práci s názvem Studium fundamentálních parametrů nanášení matrice pro zobrazovací MALDI MS biologických vzorků s vysokým rozlišením.
- 2. místo: Bc. Barbora Boráňová** (Přírodovědecká fakulta, RCPTM, Univerzita Palackého v Olomouci) za práci s názvem Toxikologická a forenzní analýza "new designer" benzodiazepinů kapilární elektroforézou s hmotnostní spektrometrií.
- 3. místo: Bc. Dušan Palacka** (Ústav analytickej chémie, Fakulta chemickej a potravinárskej technológie) za práci

s názvem Simple and rapid method utilizing dispersive liquid-liquid microextraction for alcohol-content samples analysis.

Vzhledem k mimořádné kvalitě prezentovaných prací se porota rozhodla udělit Zvláštní cenu poroty následujícím soutěžícím:

Patriku Faganovi (Ústav analytické chemie, VŠCHT) za práci Studium struktury heroinu v roztoku spektroskopickými metodami.

Karlu Hořejšímu (Ústav chemie a biochemie, Přírodovědecká fakulta, Jihočeská univerzita) za práci Vývoj, optimalizace a validace analytické metody na stanovení neurotoxinu β -N-methylamino-L-alaninu ve vodě pomocí LC/MS.

Kateřině Krčové (Katedra analytické chemie, Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého) za práci Uhlíkové mikroelektrody modifikované slitinou mědi a niklu ke stanovení glukosy.

Markétě Kučerové (Ústav environmentálního a chemického inženýrství, Fakulta chemicko-technologická, Univerzita Pardubice) za práci Voltametrické stanovení dantrolenu s využitím borem dopované diamantové elektrody.

Bc. Evě Martínkové (Katedra analytické chemie, Přírodovědecká fakulta UK) za práci Studie interakce protaminu s heparinem a její využitelnosti v kapilární elektroforéze.

Ze srdce blahopřejí všem oceněným k mimořádným odvedeným výkonům. Na místě je však i vřelé poděkování všem soutěžicím za jejich kvalitní práce a nadstandardní výkony při jejich prezentaci. Za to si zaslouží obdiv a úctu rozsáhlé české analytické komunity. Rád bych zde poděkoval i Ing. Radmile Řápkové, výkonné redaktorce časopisu Chemické listy, a RNDr. Vlastimilu Vyskočilovi, PhD. za pečlivou přípravu zvláštního elektronického čísla časopisu Czech Chemical Society Symposium Series (<http://www.ccsss.cz/>) věnovaného této soutěži.

A na závěr s potěšením oznamuji naši odborné veřejnosti, že nelehkého úkolu zorganizovat další kolo soutěže o Cenu Karla Štulíka ve dnech 7. a 8. února 2018 se ujal tým kolegů z Ústavu analytické chemie Fakulty chemicko-inženýrské VŠCHT v Praze pod vedením doc. Ing. Kamila Záruby, PhD.

*Jiří Barek
předseda odborné skupiny analytické chemie České společnosti chemické*

Střípky a klípky o světových chemicích

K projektu sovětských atomových bomb

V letech 1939–40 sovětí fyzici J. B. Chariton (1904–96) a J. B. Zeldovič (1914–87) byli prvními vědci na světě, kteří publikovali výpočty o rychlosti reakcí jaderného štěpení. Zjistili, že při slabém obohacení isotopu uranu 235 by se mohly vytvořit podmínky pro jadernou reakci.

V roce 1940 ustavilo prezidium AV SSSR „uranový komitét“, který měl v náplni práce řešit problém, jak generovat jadernou energii. Komitét vedl V. G. Chlopin (1880–1950), jeho členy byli geochemik a radiolog V. I. Vernadskij (1863–1945), fyzik A. F. Ioffe (1880–1960), fyzik S. I. Vavilov (1891–1951), geochemik a mineralog E. A. Forsman (1883–1945), geochemik A. P. Vinogradov (1895–1975), fyzik A. V. Kurčatov (1903–60) a J. B. Chariton. Sovětský výzkum jaderného štěpení byl silně ovlivněn válkou. Mnoho jaderných vědců muselo nastoupit do armády a část se začala věnovat konvenčním problémům. Změna nastala poté, kdy sovětská špiónáž referovala o prvním testování americké atomové bomby provedeném 16. července 1945 v Alamogordo v Novém Mexiku. O měsíc později Státní výbor pro obranu ustavil Speciální komitét, jejž vedl L. P. Berija (1899–1953). Úkolem komitétu bylo koordinovat veškeré aktivity spojené s využitím jaderné energie z uranu. Aby se zrychlila výroba jaderných zbraní, komitét rozhodl do výzkumu zapojit více než 20 institucí. Mezi nimi byl i Frumkinův Ústav fyzikální chemie AV SSSR, kterému byl přidělen úkol vyvinout průmyslové metody k separaci plutonia z jaderného paliva. Frumkin rozdělil tento problém do čtyř oddělení ústavu a jmenoval hlavního řešitele chemika S. Z. Roginského (1900–70). V prosinci 1945 Frumkin s Roginským vypracovali program prací, ten předložili Technologické radě, která jej schválila. V březnu 1946 byla v ústavu otevřena speciální laboratoř pro vývoj radiochemických technologií. Po organizační stránce se zřídily v ústavu 4 týmy, které pracovaly na 1) testování korozně odolných kovů pro zařízení k separaci plutonia, vedl jej korozní odborník

G. V. Akimov (1901–58), 2) eliminaci štěpných produktů z odpadu, vedoucí týmu Roginskij, 3) testování ozářených materiálů, vedoucí P. A. Reminder (1889–1972) a 4) testování účinků radiace na chemické procesy, vedoucí Frumkin. Ten byl v září 1948 v těžké situaci: aby splnil požadavky státu na prototyp zařízení, musel propusťtit z ústavu některé vědce a vyčlenit určitý počet dalších vědců ústavu pro nový tým. Několik členů týmu bylo nešťastných z toho, co dělali, ale Frumkin byl neoblomný.

V prosinci 1945 začala v uralském městě Věrchnějinsk, zhruba 50 km od Sverdlovska, nyní Jekatěrinburgu, výroba vysoce obohaceného uranu. Vedením prací byl pověřen I. Kikoin (1908–84). Objevilo se mnoho potíží a program postupoval pomalu. Problémem se staly plynové difuzní filtry. Jejich parametry byly přísně nastaveny: musely být z porézního niklu s póry o průměru 25 nm, aby umožnily průnik molekul fluoridu uranu. Ukázalo se však, že slinovaný nikl se zanášel čtyřvalentními sloučeninami uranu. Kikoin požádal Frumkina o pomoc při řešení tohoto problému. Frumkin žádosti vyhověl, sestavil pracovní skupinu složenou z R. Ch. Burštejnove (1904–92), P. I. Dolina a S. D. Leviny, Frumkin skupině sám „velel“. Skupina zkoušela různé metody pasivace povrchu filtrů, aby se zabránilo katalytickému rozkladu plynného fluoridu uranu. Problém byl vyřešen. Vyčištěný uran 235 byl nakonec použit ve třetí sovětské atomové bombě s jádrem plutonium/uran odzkoušené 18. října 1951. (První ruská atomová bomba označovaná jako RDS-1 na bázi pevného plutonia vybuchla 29. srpna 1949).

Je třeba uvést, že během projektu sovětské atomové bomby do něj bylo zapojeno několik zadržených německých a rakouských vědců, např. nobelista G. L. Hertz (1887–1975), M. von Ardenne (1907–97), P. A. Thiessen (1899–1990), M. Volmer (1885–1965), N. Riehl (1901–90) a R. H. Pose (1905–75). Byli propuštěni až v roce 1953. Nejznámější z nich, M. Volmer, se vrátil do NDR a nakonec se stal prezidentem AV NDR.

Tímto příspěvkem jsme chtěli připomenout zapojení A. N. Frumkina a jeho spolupracovníků do atomového výzkumu v SSSR.

Jiří Jindra

Zprávy

RHEIN-ERFT AKADEMIE vítá poštěté žáky z Prahy Přes ERASMUS⁺ DO KNAPSACKU

Zahraniční praxe v oboru chemie. Výhoda na trhu práce.

Rhein-Erf Akademie přivítala koncem srpna 22 žáků z Prahy ve věku 18 až 19 let, kteří v rámci programu Erasmus⁺ absolvovali dvoutýdenní praxi v Techniku. Všichni

tito mladí lidé jsou žáky Masarykovy střední školy chemické v Praze. Dopravázeli je zástupkyně ředitelky školy Ing. Iva Chalupová a učitel němčiny Lubomír Pergler. Tento projekt je financován Evropskou unií. RHEIN-ERFT AKADEMIE je Evropskou unií akreditována jako přijímací společnost na realizaci projektů dle programu Erasmus⁺.

V Techniku RHEIN-ERFT AKADEMIE si žáci pod vedením Ludwiga Volkelta osvojovali na poloprovorných aparaturách základy chemických procesů a výroby.

Tato praxe má pro žáky obrovský význam pro jejich další profesní dráhu. Zde získávají vedle odborných kompetencí i kompetence mezinárodní. Tyto schopnosti jsou dnes vyžadovány jak při studiu, tak i na trhu práce.

Vedle těchto učebních jednotek v Techniku byl připraven pro praktikanty i rozsáhlý volnočasový program jako teambuilding v lanovém centru, prohlídka Kolína nad Rýnem nebo návštěva vládního bunkru v Ahrweileru.

Jiří Zajíček

Nové verze matematických a simulačních produktů uvolněné pro distribuci na trh České republiky a Slovenska firmou Humusoft

Odborná chemická veřejnost již léta využívá MATLAB, matematický systém pro řešení složitých matematických a fyzikálních výpočtů. Je proto zajímavé seznámit se s novinkami, které přináší „jarní“ verze roku 2017 – MATLAB® R2017a. MATLAB je vyvíjen společností MathWorks a firma Humusoft s.r.o. je jejím výhradním zástupcem pro domácí trh. Zásadní inovací tohoto systému je skutečnost, že jeho součástí se stává tzv. MATLAB Online, nástroj, který umožňuje práci s prostředím MATLAB přes webový prohlížeč bez potřeby instalace a je přístupný pro většinu nabízených licencí. S nástrojem MATLAB Online je spojen úložný prostor pro ukládání souborů a dat, MATLAB Drive. MATLAB Drive je sdíleným úložištěm mezi nástroji MATLAB Online a MATLAB Mobile a lze jej využít i s lokální instalací programu MATLAB na počítači. V základním modulu MATLAB byl rozšířen grafický nástroj Live Editor o interaktivní úpravu grafů. Vizualizaci doplnila funkce heatmap pro zobrazení závislostí v datech a také byla rozšířena podpora funkcí pracujících s datovým polem určeným k práci s rozsáhlými daty. Mezi další zajímavé novinky v systému MATLAB R2017a patří: Regression Learner app pro interaktivní trénování regresních modelů v nástroji Statistics and Machine Learning Toolbox, funkce pro analýzu mnohorozměrných časo-

vých řad v nástroji Econometrics Toolbox, import sestav z nástroje Onshape CAD do mechanických modelů v nástroji Simscape Multibody a řada dalších. Zajímavé novinky přináší i Simulink, grafický nástroj pro modelování a simulaci dynamických systémů. Samozřejmostí nové verze jsou aktualizace všech stávajících aplikačních knihoven.

MATLAB a Simulink jsou v současnosti standardem v oblasti technických výpočtů a simulaci. Na světě je provozováno více než 400 tisíc licencí. V České republice a na Slovensku je registrováno více než 2000 licencí výpočetního systému MATLAB, přičemž mnohé z těchto licencí jsou víceuživatelské. MATLAB a jeho nadstavby jsou k dispozici prakticky pro všechny běžné počítačové platformy. Současná cena jednouživatelské časově neomezené licence základního modulu MATLAB činí 55 980 Kč + DPH (pro školy 14 480 Kč + DPH), cena Simulinku je 83 980 Kč + DPH (pro školy 14 480 Kč + DPH), další nadstavby lze pořídit v cenách od 5980 + DPH do 279 980 Kč + DPH. Uvedené ceny v sobě zahrnují 1 rok předplatného na nové verze produktů (update) a technickou podporu. MATLAB Studentská verze je k dispozici na MathWorks Store od 35 EUR.

Humusoft s.r.o. je též výhradním zástupcem firmy COMSOL AB (Švédsko) pro Česko a Slovensko. Nová verze softwarového a inženýrského nástroje určeného k modelování a simulaci fyzikálních dějů vyvinutá touto firmou nese označení COMSOL Multiphysics® 5.3. Inovaný COMSOL Multiphysics přináší oproti předchozím verzím výrazně zrychlení, zejména při práci s většími modely. Zlepšený výkon se projeví nejen během načítání a ukládání modelů, importování CAD souborů a OpenGL® vykreslování, ale i při běžných operacích s geometrií. Kromě zmiňované snazší manipulace s objemnými modely, základní modul COMSOL Multiphysics nově nabízí možnost automatizace velkého množství úkonů v rámci rozhraní Model Builder prostřednictvím tzv. metod.

Rozšiřující informace ke zmíněným softwarovým produktům jakož i pro procesorovou desku DS6001 uváděnou firmou Humusoft společně s dSPACE GmbH pro systém SCALEXIO LabBox lze nalézt na adrese <http://www.humusoft.cz/archiv/press>.

Pavel Chuchvalec

Členská oznámení a služby

Noví členové ČSCH

Adámek Kryštof, Bc., studující, FJFI ČVUT, Praha
Bílková Tereza, Ing., studující, VŠB, Ostrava
Bobula Tomáš, Ing., Contipro a.s., Dolní Dobrouč
Gillarová Simona, Ing., studující, VŠCHT, Praha
Hochvaldová Lucie, Bc., studující, PřF UP, Olomouc
Karel Sergej, Ing., studující, Contipro a.s., Dolní Dobrouč
Komersová Alena, Ing., Ph.D., Univerzita Pardubice

Kotek Jiří, Dr. Ing., ÚMCH AV ČR, Praha
Lochař Václav, Ing., Ph.D., Univerzita Pardubice
Montereiro Sara Eunice Agostinho Msc., studující, Univerzita Pardubice
Prášek Tomáš, Bc., studující, FJFI ČVUT Praha
Reichová Viktorie, Bc., studující, PřF MU, Brno
Šálek Petr, Ing., Ph.D., ÚMCH AV ČR, Praha
Šebest Peter, Mgr., Ph.D., Biofyzikální ústav AV ČR, Brno

Recenze

Jiří Vacík:
Obecná chemie

vydala Knihovna chemie, Přírodovědecká fakulta UK 2017, 2. vyd., 284 stran.

Druhé vydání úspěšné učebnice „Obecná chemie“, kterou napsal, již zeskulý pedagogický pracovník Katedry fyzikální chemie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, profesor RNDr. Jiří Vacík, DrSc., vydala Knihovna chemie, PřF UK. Jedná se o velice potřebný a pedagogicky zdařilý text, který na českém trhu po dlouhou řadu let citelně chyběl. Učebnice uvádí a objasňuje základní fyzikální a chemické poznatky, které jsou nutné pro studium dalších chemických předmětů, zejména anorganické, analytické a organické chemie. Současně ji lze chápát a použít jako stručný úvodní text pro pozdější pokročilejší studium fyzikální chemie. V druhém vydání byla přepracována první kapitola věnovaná struktuře hmoty na atomární a subatomární úrovni a elementárním části-

cím neboť nové objevy v oblasti částicové fyziky, astrofyziky a kosmologie podstatně změnily naše představy a znalosti v této oblasti. Kniha je rozdělena do devíti kapitol: Úvod do obecné chemie, Struktura atomů, Struktura molekul, Struktura a vlastnosti látek, Skupenské stavy látek, Reakční kinetika, Chemická energetika, Rovnovážné soustavy a Elektrochemie. Věříme, že se tento text stane vitanou učební pomůckou nejen studentům Přírodovědecké fakulty UK, ale i studentům dalších vysokých škol v České republice. Jako dlouholetý učitel tohoto předmětu mohu učebnici vřele doporučit všem studentům chemie a příbuzných (přírodovědných i technických) oborů. Tento text pokrývá v plném rozsahu látku všech kurzů Obecné chemie (pro studenty různých typů studia) na Přírodovědecké fakultě UK.

Knihu lze zakoupit osobně u výpůjčního pultu v Knihovně chemie, PřF UK, Hlavova 8, Praha 2 nebo napsat na email knihchem@natur.cuni.cz a my Vám jí rádi zašleme.

Karel Procházka

Osobní zprávy

Zemřel redaktor Chemických listů **prof. Josef Horák**

Začátkem dubna nás navždy opustil náš redakční kolega prof. Ing. Josef Horák, DrSc. Je ironií osudu, že několik dní před úmrtím se s námi vyfotografoval na tradičním tablu redakčního kruhu Chemických listů a krátce potom zemřel cestou do své oblíbené hospůdky.

Prof. Horák byl prvním porevolučním předsedou České společnosti chemické a do redakce Chemických listů přišel v roce 2004 po zániku časopisu Chemický průmysl, protože byl hluboko v duši redaktorem. Přinesl nám pou-

čení, zábavu, dlouholeté zkušenosti a inspiraci zároveň. Nikdy neodmítl žádný problematický rukopis, z kterého nakonec dovedl docela čitné dílko. Charakteristickým rysem povahy prof. Horáka byl smysl pro humor a tak místo pohřebního vzpomínání připomenu vybrané pasáže z jeho dávného článku, který vyšel v příloze Chemie a lidé v časopise Chemický průmysl 4/1973.

Bohumil Kratochvíl
a redakční kruh CHL

Pro doplnění: na níže uvedené legrácky prof. Horáka mě upozornil Dr. Láďa Cvak při vzpomínání na letošní konferenci ICCT v Mikulově.

Rovnováha vztahu mezi začínajícím vědeckým pracovníkem a jeho vědeckým školitelem

Základní kategorie podřízených vědců

Pro usnadnění řídící práce je vhodné si ujasnit, s jakými základními typy podřízených se může školitel potkat. Každý jedinec je obdařen řadou vlastností, z nichž pro vědeckou práci na místo podřízeného jsou rozhodující dvě, a to obsah odborné intelligence a obsah snaživosti. Z tohoto hlediska můžeme rozdělit jedince do 4 základních skupin:

hodně inteligentní – snaživý HIS
málo inteligentní – snaživý MIS
hodně inteligentní – nesnaživý HIN
málo inteligentní – nesnaživý MIN

Omezíme-li další úvahy na vědecké pracovníky, není třeba uvažovat všechny skupiny, ale pouze dvě, protože pouze dvě skupiny projdou celým sítěm školního vzdělání. U jedinců málo inteligentní – nesnaživý nejsou zdravé přirodní instinkty překryti ani inteligencí, ani ctižádostí. Tito studenti proto rozpoznají, že odporuje zdravému rozumu žít se vědeckou prací a najdou si jiné, podstatně lépe placené zaměstnání. Jedinci typu hodně inteligentní – snaživý při své inteligenci rozpoznají, že je nejen zbytečné, ale zcela nerentabilní k inteligenci přidávat ještě snaživost, a zařadí se vědomě do skupiny hodně inteligentní – nesnaživý. Pokud to nerozpoznají, není možné je klasifikovat jako hodně inteligentní a je nutné je přeřadit do skupiny málo inteligentní – snaživý. Z vysokých škol tedy vycházejí pouze dvě skupiny, a to HIN a MIS.

Polarizace skupin HIN a MIS

K rozlišování toho, co je zásluha a co nikoliv, si lidská společnost vypracovala oficiální princip, který bude dále označován jako princip hřichu a ctnosti. Princip lze definovat takto:

Každá vědomá nepříjemná činnost je ctností (zásluhou) a každá vědomá příjemná činnost je hřichem, nebo aspoň podezřelá.

Školství, jakožto instituce veskrze oficiální, přijala tento princip do všech jeho důsledků, což vede k polarizaci skupin HIN a MIS. Žáci typu MIS se učí se zcela zjevnou

námahou a obtížemi, proto jsou jejich výsledky vždy kladně hodnoceny a všechny chyby promíjeny s tím, že se snaží, ale nejdé mu to jen proto, že nemá nadání. Tím si zvykají na to, že snaha je vždy oceněna, a že vždy vede k úspěchu. Žáci s vysokou inteligencí se učí snadno, mají o řadu poznatků zřejmý zájem, takže se zdá, že jim učení nejen nepůsobí potíže, ale je pro ně (alespoň zpočátku) i jistou zábavou, což je ovšem silně podezřelé. Proto je jim neustále předhazováno, že mají sice dobré výsledky, ale že to není žádná zásluha, protože jsou inteligentní, a že by jejich výsledky mohly být daleko lepší, kdyby se snažili jako žáci typu MIS. Zatímco žáci typu MIS se učí všechny disciplíny se stejnou intenzitou, žáci typu HIN dávají některým disciplínám zřejmou přednost, protože je více zajímají. To je další známkou k jejich persekuci. Působením principu ctnosti a hřichu dochází tedy k polarizaci skupin HIN a MIS a jejich vlastnosti se stále více vzdalují.

Vysokou školu opouštějí proto značně odlišné skupiny: MIS – tvořené jedinci, kteří věří, že jejich snaha bude nadřízeným vždy oceněna. Cílem jejich práce je především dosáhnout kladného hodnocení svým nadřízeným. Podřízený typu MIS tedy nadřízeného potřebuje.

HIN – tvořené jedinci zcela otrávěni, kteří nevěří, že by mohli být nadřízeným kladně hodnoceni, a kteří ani kladné hodnocení nepotřebují. Pokud pracují, pak proto, že je zajímá práce a její cíl. Školitele příliš nepotřebují, a pokud ano, tak proto, aby s ním mohli diskutovat a odpovádat mu.

Je tedy zřejmé, že školitel může počítat s tím, že bude mít dvě skupiny začínajících vědců. Jednu, které může uložit úkol, ale která není schopna jej splnit, a druhou, která je schopna kvalitní práce, ale které nemůže úkol uložit. Z rozboru tedy plyne základní pravidlo pro vedení začínajících vědců:

Nechce-li školitel ohrozit rovnováhu mezi ním a začínajícími vědeckými pracovníky, nesmí od nich vyžadovat konkrétní vědecké výsledky.

Vím, že toto pravidlo není nic nového, ale uvádím je pro úplnost, přestože je všem školitelům dobře známo.

Josef Horák

Vzpomínka na profesora Horáka

Dne 7.4.2017 zemřel náhle ve věku 82 let prof. Ing. Josef Horák, DrSc. Až do posledních dnů byl redaktorem časopisu Chemické listy a předtím se stejným způsobem angažoval v zaniklému časopisu Chemický průmysl. Myslím, že mnoho mladých chemiků naučil psát chemické texty. Prof. Horák byl předsedou České společnosti chemické a angažoval se i ve Společnosti chemického inženýrství. Tuto činnost prof. Horáka příliš neznám, ale spíše se zastavím u jeho působení na Ústavu organické technologie VŠCHT Praha, což bylo jeho mateřské pracoviště po celý život (1957–2016).

V době příchodu J. Horáka na naši katedru probíhal ve světě bouřlivý rozvoj chemického průmyslu, což se odráželo i v novém pojedí výuky chemického inženýra.

Předválečná výuka technické chemie na VŠCHT Praha byla založena na popisu desítek odvětví chemického a potravinářského průmyslu a na VŠCHT Praha bylo jen málo lidí, kteří se snažili o kvantitativní pojetí chemické technologie. Nové pojetí se promítalo i do obecných předmětů, v oblasti chemie představoval modernizaci prof. Wichterle, technické aspekty fyzikální chemie posilovali lidé kolem prof. Hály, zrodil se i obor chemické inženýrství (prof. Hanuš Steidl, prof. George Standart). V době nástupu J. Horáka na naši katedru byli v politických prověrkách prof. Wichterle a prof. Hála nuceni ze školy odejít. Naši katedru tehdy vedl prof. V. Ettel, který ji orientoval na soudobý chemický průmysl, avšak jako učitel byl poplatný empirickému popisnému výkladu technologických procesů. J. Horák jako aspirant prof. Etta měl svou disertační práci ještě v dosavadním pojetí chemické technologie, avšak celá jeho osobnost inklinovala k chemické kinetice a k chemicko-inženýrskému popisu technologických procesů. A tak pod vlivem J. Horáka postupně vzniklo centrum chemických reaktorů a v tomto směru se tehdy angažovalo mnoho mladých lidí. V 60. letech bylo na katedru přijato mnoho mladých absolventů a to nikoliv podle stranické příslušnosti (shodou okolností všichni přijatí byli tehdy tzv. nestraníky), vesměs se jednalo o výborné studenty.

Schopnosti J. Horáka bych chtěl ilustrovat jedním příkladem. V r. 1967 pořádala katedra zájezd na univerzity a do chemických závodů tehdejšího "západního Německa" a mladý J. Horák se stal vedoucím tohoto asi 3týdenního zájezdu, kterého se zúčastnilo i několik podstatně starších učitelů. Jeho odborné a organizační schopnosti a jazykovou výbavu všichni účastníci zájezdu akceptovali.

V té době se na katedře pilně pracovalo, např. práce přes noc byla běžná. A byli jsme též jedni z prvních, kteří začali v chemické technologii používat počítače, nejprve analogové a brzy i digitální. Na tomto obratu v profilu naší katedry má J. Horák velkou zásluhu a bude vždy patřit mezi čelné průkopníky kvantitativního pojetí technické chemie na VŠCHT Praha.

Na katedře se tehdy nejen pilně pracovalo, bylo tam i mnoho zábavy. A i na poli zábavy se J. Horák angažoval nejen organizačně se skupinou svých mladých spolupracovníků, ale i hrout na housle nebo kytaru. Večírky naší katedry s nápaditými programy byly na škole vyhledávány i učiteli z jiných kateder.

S J. Horákiem jsem těsně spolupracoval, i když se profil naší práce dosti lišil, já jsem se zabýval vývojem konkrétních procesů, J. Horák pak rozvíjel obecnou nauku o reaktorech. Spojovaly nás technická kinetika a heterogenní katalýza. Z této doby jsou např. známé studie J. Horáka o vícenásobných stavech chemických reaktorů a žáci J. Horáka, ať již diplomanti nebo aspiranti (později doktorandi), roznášeli nauku o reaktorech a o chování katalyzátorů do průmyslu do jiných institucí a někteří i do zahraničí. J. Horák se rozhodl sepsat učebnici Navrhování chemických reaktorů z laboratorních dat, do které jsem přispěl příklady návrhů konkrétních reaktorů. Kniha vyšla v r. 1978 nejprve v angličtině, pak v češtině a nakonec

i francouzsky. A potěšilo nás, když nám jeden známý, který působil delší dobu v Kanadě, sdělil, že na jeho univerzitě ve frankofonní části Kanady se naše kniha používá jako učebnice.

I v pozdější době vychovával J. Horák své následovníky. Přivedl např. na naši katedru Z. Bělohlava, se kterým se zaměřil na kinetickou analýzu ethylenové pyrolyzy, která je nejdůležitějším procesem soudobého chemického průmyslu. A v této tradici dnes pokračuje doc. Zámostný.

V posledních letech se prof. Horák věnoval bezpečnosti chemických procesů. A i zde se nevěnoval ani tak vyhláškám, bezpečnost chodu zařízení vykládal z hlediska chemického inženýra.

Po mnoho let jsme se s J. Horákem scházeli a diskutovali o všem možném. A kdo se setkával s J. Horákem, mi potvrdí, že jeho názory byly vždy originální a neotřelé, a proto i inspirativní. Tyto diskuse s prof. Horákem mi budou chybět.

Hloubkou dědictví, které prof. Horák zanechal na VŠCHT Praha, bude vždy patřit mezi velké osobnosti historie naší školy.

Josef Pašek

Zemřel Dr. Michael Heyrovský

Na tomto místě jsme se chystali otisknout blahopřejný článek k 85. narozeninám Dr. Michaela Heyrovského, PhD. Události nás však zaskočily. Pouhých sedm týdnů před svými narozeninami, 12. dubna 2017 večer, Michael Heyrovský zemřel.

Ztrácíme v něm vzácného přítele a kolegu, Ústav fyzikální chemie AV ČR pak v něm bude postrádat pilného a zaníceného badatele, který vědě věnoval celý svůj život. Až do konce minulého roku jsme byli zvyklí jej vídat každý den v Ústavu fyzikální chemie, kde bez ohledu na věk pilně pracoval se spolupracovníky na dalších publikacích, pomáhal kolegům s překlady, pořádal rodinné dokumenty. Od počátku letošního roku jej však provázely zdravotní problémy, které si nakonec vyžádaly jeho život.

Dr. Heyrovský se narodil v rodině univerzitního profesora fyzikální chemie na Universitě Karlově, pozdějšího nositele Nobelovy ceny, Jaroslava Heyrovského, jako mladší sourozenc, jeho nedávno zemřelá sestra Jitka byla o tři roky starší. Gymnaziální studia absolvoval na Jiráskově a na Akademickém gymnáziu v Praze, kde maturoval v r. 1951. Studoval pak chemii na matematicko-fyzikální fakultě University Karlovy a ve specializaci fyzikální chemie obhájil diplomovou práci v. r. 1957. V doktorském studiu pokračoval potom ve Velké Británii na univerzitě v Cambridgi u prof. R.G.W. Norrise a po třech letech tam obhájil disertační práci na téma „Elektrochemický fotoefekt“. Už od roku 1957 pracoval jako odborný asistent

v Polarografickém ústavu ČSAV, a do tohoto ústavu se po získaném doktorátu vrátil jako vědecký pracovník. V ústavu, který po sloučení Ústavu fyzikální chemie s Polarografickým ústavem J. Heyrovského nese nyní jméno Ústav fyzikální chemie Jaroslava Heyrovského Akademie věd České republiky, působil od té doby nepřetržitě. Výjimkou byla pouze léta 1967–68, kdy byl stipendistou nadace Alexandra von Humboldta na univerzitě v Bamberku.

Jeho práce byla vždy spojena s polarografií a jejím využitím v nejrůznějších oblastech chemie, v poslední době pak v elektrochemickém výzkumu biologických aktivních látek, kde spolupracoval s Biofyzikálním ústavem AV ČR a skupinou prof. E. Palečka a významně přispěl k navržení metody strukturně citlivé analýzy bílkovin, vycházející ze schopnosti bílkovin katalyzovat vylučování vodíku na rtuťových elektrodách, objevené J. Heyrovským před více jak 85 lety. Chronopotenciometrický signál bílkovin, který byl nazýván pik H, podle J. Heyrovského, bude nyní připomínat i Michaela Heyrovského, a jeho vědeckou práci v tomto století.

Po dlouhá léta byl úzkým spolupracovníkem svého otce, jehož jako asistent doprovázela na zahraničních cestách už od padesátých let. Jedinou výjimkou byla patrně cesta prof. Heyrovského do Stockholmu v r. 1959 na slavnostní udělení Nobelovy ceny, kdy tehdejší režim – snad z obavy emigrace rodiny – ani jemu ani jeho sestře zahraniční cestu nedovolil. Odborná práce Dr. Heyrovského se v průběhu let týkala studia fotovoltaického efektu, otázek mechanismu redukce kyslíku na rtuťové elektrodě, vzájemné interakce částic v elektrické dvojvrstvě a interakcí molekul a iontů s povrchem polarizované elektrody. Jeho práce se zabývaly např. studiem π -elektronové interakce bipyridiniového iontu s povrchem elektrody, katalytickou a fotokatalytickou redukcí vody, elektroredukci bipyridylu a jeho derivátů a četnými dalšími problémy, např. historií chemie, zvláště polarografie.

Michael Heyrovský byl už od studentských let pro své spolužáky a kolegy vzorem přímo aristokratické noblesy, tolerance a skromnosti v jednání i myšlení, z níž pramenila jeho obrovská přirozená autorita. Jeho celý život byl obrazem oddanosti a poctivosti ve vědecké práci, plynoucí z jeho hlubokého všeobecného, přírodovědného a humanitního vzdělání. V této práci pokračoval i mnoho let potom, co ostatní kolegové odchází z aktivního vědeckého života.

Loučíme se s ním se smutkem v srdci nad ztrátou mimořádně vzácné osobnosti, nad ztrátou ušlechtilého přítele a kolegy, po němž zůstane v našich životech nezačelená mezera.

Za kolegy a přátele Jiří Barek, Slavoj Černý, Zdeněk Herman, Jiří Jindra a Emil Paleček

Zemřel prof. RNDr. Karel Waisser, DrSc.

Není to tak dávno, něco víc než rok, co jsem psal o životním jubileu prof. Karla Waisseře, DrSc. Nyní píšu zprávu neradostnou, zprávu o jeho smrti. Zemřel po krátké a těžké nemoci dne 6. června 2017.

Dovolte mi krátkou vzpomínku na tohoto člověka, který byl zaníceným chemikem, ale především dobrým kamarádem a přítelem.

Prof. Waisser přišel na Farmaceutickou fakultu UK do Hradce Králové jako mladý a entuziasmem nabity mladý asistent v roce 1970, prakticky ihned po jeho návratu z pobytu v Kanadě.

Zapojil se do nelehké výuky chemie na fakultě, která nebyla ještě dobudována a jako taková existovala prakticky „pouze na papíře“. Ihned se ale účastnil vědeckých aktivit fakulty, konkrétně syntézy potenciálních antituberkulotik. Tyto aktivity však obohatil o svůj osobní přínos – při studiu vlastností novým látek vycházel též z matematického modelování, zkrátka, zaváděl na fakultě metody QSAR. A brzy jej to doslova proslavilo a stal se průkopníkem této metody v Československu v 70. a 80. letech. Je autorem či spoluautorem několika stovek publikací, z nichž část (asi 140) je uveřejněna v časopisech s IF (WOS) a zbytek v lokálních časopisech neimpaktovaných, což ovšem v době 70. a 80. let nebyla žádná výjimka, neboť přístup do časopisů „vznešených“, jak je on sám nazýval, nebyl příliš snadný.

Vzhledem k jeho politickým názorům, k nimž se hrdě a otevřeně hlásil, přiznejme, že v ne příliš vhodnou dobu, tedy po srpnu 68., mu nebylo umožněno podstoupit habilitační řízení, o řízení jmenovacím ani nemluvě. Proto se docentem stává až v roce 1987 a profesorem a doktorem věd až na začátku 90. let.

Prof. Waisser byl velmi dobrým a oblíbeným učitelem. Snažil se do výuky organické chemie vnášet vtip a tím ji přiblížit svým studentům. Známé jsou jeho skupinové tance ozýrající vibrace molekul ozářených infracerveným světlem, či jeho edukativní písničky vysvětlující např. nutnost použití varného kamínku (Betulin blues), a nebo Píseň o Meerweinově-Pondorfově přesmyku vyšvětlující přesmyk v molekule betulinu. Miloš Cimrman a Miloš Vodňanský se Skoumalem. Rozuměl jejich humoru, pochopil jeho princip a dovedl jej, ovšem po svém, rozvinout.

Karel Waisser byl však především nesmírně hodným člověkem a dobrým přítelem a kamarádem. Měl rád legraci a neměl rád nepravosti, podrazy a lež. Tedy věci, se kterými se setkáváme dnes a denně. Strávili jsme spolu mnohé chvílinky u kávy i v době, kdy chodil na katedru již jen zřídka. Byly to vždy velmi příjemné chvíle, ve kterých jsme se náramně bavili.

Karle, budeš nám chybět. Tvoje přítomnost v nás, kteří jsme Tě znali, a kteří jsme měli tu čest a radost s Tebou pracovat, zanechávala vždy dobrý pocit. Věděl jsi, že i když se nám v životě neúplně daří (a Tobě se nedářilo vždy tak, aby sis mohl výskat) není to rozhodující. Z Tvého přístupu k životu jsme pochopili, že to, že se věci

nevyvíjejí momentálně úplně podle našich představ, je naopak impulsem pro to, abychom pracovali a učinili vše pro to, aby se situace obrátila, a nebo alespoň trochu zlepšila.

Karle, snad je Ti nyní lépe a snad se tam někde nahore potkáš se svým velkým kamarádem Jirkou. Však Ty víš, kterého mám na mysli.

Alexandr Hrabálek,

Farmaceutická fakulta UK Hradec Králové

Odešel RNDr. Zdeněk Pechan CSc.

Začátkem letošního jara, dne 25. 3. nás opustil náš kolega, přítel a spolužák RNDr. Zdeněk Pechan CSc. Po krátké těžké nemoci

a operaci srdce zemřel ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně. Zdeněk Pechan se narodil 14. 10. 1933 v Banské Bystrici českým rodičům – profesorům na gymnáziu. Rodina se později přestěhovala do Brna, takže Zdeněk během II. světové války chodil do školy už v Brně. V r. 1951 se zapsal na přírodovědeckou fakultu brněnské univerzity (Masarykova univerzita v té době ztratila své původní jméno), obor chemie, specializace biochemie. Při diplomové práci u profesora V. Morávka jsme se Zdeňkem vytvořili trojici mimořádně pilných studentů zapálených pro vědu, ve které měl Zdeněk dominantní postavení nejlepšího biochemika. Toto postavení si upevnil nápisem nad svým stolem: „Work, finish, publish! M. Faraday.“ Jeho vzdělanost jsme mu záviděli.

Nepochyběně, byl vynikajícím studentem a ještě za studia publikoval svoji první práci. Vedle toho vynikl i jako výborný šachový hráč a trenér mládeže, skvělý funkcionář a kamarád, symbol vysokoškolského šachu v Brně. Jako šachový hráč se mohl pochlubit titulem Juniorský přeborník Československa z r. 1951. Hrál v řadě šachových klubů v Brně a spoluzaložil vysokoškolský šachový klub Univerzita Brno, kde působil až do svého skonu.

V r. 1957 se oženil a se svou ženou Eliškou měli syna Zdeňka. Po skončení studia zůstal na Ústavu biochemie Univerzity J.E. Purkyně v Brně a později přešel na Onkologický ústav (dříve i dnes Masarykův onkologický ústav) v Brně. Tam se zabýval především analýzou organických látek a zvláště cukrů a melanogenů v moči pacientů ústavu. Před rokem 1968 se vrátil na přírodovědeckou fakultu a získal vědeckou hodnost kandidáta věd (CSc.). Na univerzitě se věnoval výuce, vědě i šachu. Pod jeho vedením zrálo mnoho výrazných šachových osobností. Trenérem dětí v šachu byl až do vysokého věku. Známé jsou příhody, kdy odměňoval vítěze ligových partií tím, že jim ze svého platu kupoval obedy. Pro svoji klidnou a mírnou povahu byl Zdeněk všemi, kdo ho znali, upřímně oblíben.

Po roce 1969 díky velmi aktivním normalizátorům neprošel prověrkami, a musel z fakulty odejít. V tomto

procesu mu přitížila skutečnost, že jeho dva bratři emigrovali do zahraničí. Po odchodu z fakulty byl Zdeněk nucen pracovat daleko od domova v Ústavu radiologie a jaderné techniky v Košicích. Za čas se směl přesunout blíže k Brnu, nejprve do Sliače, později do Agrotechniky v Ivance při Dunaji. Tento normalizační akt tak *de facto* ukončil kariéru nadějněho vysokoškolského učitele a vědce. Na Slovensku jeho publikací činnost ustala. V roce 1971 uveřejnil ještě svoji nejcitovanější práci, po které následovala velká mezera.

Po r. 1989, kdy už se mu blížil důchodový věk, se vrátil na přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Před důchodem ještě krátce pracoval pro soukromou firmu vyrábějící malé čistírny odpadních vod. V r. 2000 se stal předsedou šachového klubu a tuto funkci zastával 12 let. Na jeho přínos univerzitnímu šachu brněnské šachisté nikdy nezapomenou. Jako důchodce pracoval na malý úvazek v Biofyzikálním ústavu Akademie věd ČR v Brně, uměl poradit mladším kolegům s biochemickými problémy i s anglickými odbornými formulacemi. Brzy se stal významným členem týmu, zabývajícím se analýzou bílkovin a zvláště glykoproteinů a byl spoluautorem několika publikovaných prací. Místo u jeho stolu zůstalo teď prázdné, bude nám všem moc chybět.

Emil Paleček a Dušan Kaláb

Jubilant profesor Viktor Milata

Koncom mája, v krásny slnečný deň sme na Fakulte chemickej a potravinárskej technológie STU v Bratislave oslavili šestdesiate narodeniny profesora Viktora Milatu – poprednej osobnosti v oblasti organickej chémie na Slovensku. Pri príležitosti jeho životného jubilea sme ho videli v kruhu svojej rodiny, v spoločnosti spolupracovníkov, kolegov a priateľov. V príhovore dekan FCHPT STU prof. Ing. Ján Šajbidor, DrSc. podľačoval jubilantom za doterajšiu pedagogickú a vedeckovýskumnú prácu. Ocenil jeho činnosť na Ústave organickej chémie, katalýzy a petrochémie, kde svoju doterajšou a budúcou činnosťou prispieva k jeho rozvoju. Tisícky úspešných absolventov FCHPT STU sú najlepším dôkazom toho, že naša Alma mater patrí medzi najlepšie na Slovensku.

Profesor Milata sa narodil v Bratislave 20. mája 1957. Vysokoškolské štúdium absolvoval na Chemickotechnologickej fakulte SVŠT v Bratislave v rokoch 1976–1981, kde získal titul inžiniera (1981), kandidáta vied (1987), docenta (1996), doktora vied (2010) a profesora (2011). Doktorskú dizertačnú prácu obhájil v roku 2009 na Farmaceutickej fakulte UK v Bratislave. Na Fakulte chemickej a potravinárskej technológie STU v Bratislave pracuje od roku 1981. Od roku 2012 do 2016 pôsobil aj na Katedre chémie Fakulty prírodných vied Univerzity sv. Cyrila

a Metoda v Trnave. Tam je od 2011 členom Vedeckej rady fakulty.

Pedagogickú činnosť vykonával už počas postgraduálneho štúdia. Bol vedúcim viacerých bakalárskych, diplomových a doktorandských prác. Prednášal a aj v súčasnosti prednáša viaceré predmety. Je spoluautorom dvoch skrípt a troch vysokoškolských učebníčkov: Spektrálne metódy v chémii (2004), Vybrané metódy molekulovej spektroskopie (2007) a Aplikovaná molekulová spektroskopia (2008). Za učebnicu o Aplikovanej molekulovej spektroskopii bola autorskému kolektívu udelená Prémia za vedeckú a odbornú literatúru v roku 2008. Od roku 2012 je členom komisie 1 KEGA.

Profesor Milata je autorom viac ako 130 pôvodných vedeckých prác z oblasti aktivovaných enoléterov, benzazolov a triazínov. V špičkových svetových časopisoch prezentoval predovšetkým ich fyzikálno-chemické a biologické vlastnosti. Je autorom a spoluautorom dvoch kapitol v *Advances in Heterocyclic Chemistry* (2001, 2006), kapitoly v *Arsoles, Stiboles and Bismoles in Comprehensive Heterocyclic Chemistry III* (2008) a kapitoly *Enolethers in Science of Synthesis* (2008). Ako jediný slovenský autor má uverejnený príspevok v *Aldrichimica Acta* (2001, IF = 16,33/2013). Je členom odborovej komisie Farmaceutickej chémie na Farmaceutickej fakulte UK v Bratislave. Je posudzovateľom prác v mnohých domácich a zahraničných časopisoch. Je členom Redakčnej rady časopisu *Monatshefte für Chemie/Chemical Monthly*, regionálny zástupca Arkivoc. Absolvoval ročný pobyt v Madride (sabatický grant španielskeho kráľovstva pre UNED), 9 mesiacov v Paríži (Université Paris-Sud Orsay), 8 mesiacov vo Viedni (TU Wien) a mesiac v Cambridge (UC).

Profesor Viktor Milata je členom Slovenskej chemickej spoločnosti od roku 1975. V roku 2003–2004 bol zvolený do predsedníctva SCHS, kde pracoval v revíznej komisi. V roku 2005 bol zvolený za podpredsedu SCHS. Od roku 2007 zastával funkciu predsedu SCHS. Podielal sa mnohokrát na organizácii zjazdov chemikov nielen na Slovensku, ale i v Čechách. Počas svojho pôsobenia aktívne spolupracoval so Slovenskou spoločnosťou priemyselnej chémie, Slovenským zväzom vedeckotechnických spoločností, Zväzom chemického a farmaceutického priemyslu a Inchebou. Na európskej úrovni spolupracoval s viacerými chemickými spoločnosťami, kde bol viackrát reprezentantom na národných kongresoch

(Poľsko, Maďarsko, Slovinsko, Rakúsko aj.). V rokoch 2012–2013 bol členom Predsedníctva Rady slovenských vedeckých spoločností SAV. Od roku 2014 bol jej podpredsedom a od 2015 doteraz je predsedom. V období 2010–2014 bol členom Výkonného výboru európskej chemickej spoločnosti EUChemS. Pôsobil aj v ECTN a ECTNA v Label Committe. Je zástupcom SCHS v Divízii EuCheMS: Green chemistry and Sustainable Development a v IUPAC v Divízii Organic Chemistry, od roku 2009 je Fellow IUPAC. Pracuje v Asociácii slovenských chemických a farmaceutických spoločností. Pôsobí ako predseda Edičnej rady a člen Redakčnej rady časopisu ChemZi. Za svoju aktivitu bol ocenený viacerými cenami: Medaila Slovenskej chemickej spoločnosti (2009); Webová medaila udelená Slovenskou farmaceutickou spoločnosťou (2010); Čestný člen Slovenskej farmaceutickej spoločnosti (2011); Pamätná medaila FCHPT STU (2011); Medaila M. Curie Skłodowskej udelená PTCh vo Varšave pri príležitosti Medzinárodného roka chémie 2011 (2011); Čestný člen Českej spoločnosti chemickej (2012); Čestný člen Slovenskej chemickej spoločnosti (2013); Medaila Daniela Belluša SCHS (2014); Čestné uznanie za dlhodobú aktívnu prácu v chemickej olympiáde (2015); Čestné uznanie za dlhodobú aktívnu prácu v chemickej olympiáde (2016); Zlatá medaila SCHS (máj 2017).

Podielal sa na organizácii osláv MRCh 2011 na Slovensku (ocenenie PTCh), ako aj na realizácii prvej európskej známky k MRCh 2011 vydanej Slovenskou poštou. Zúčastnil sa prípravy poštovej známky k 50. výročiu založenia MCHO vydanej Slovenskou poštou. Pôsobil ako dlhoročný recenzent úloh z organickej chémie kategórie A (odborným garantom CHO je v SR SCHS). Je členom redakčnej rady EuCheMS Newsletter. Je členom Názvoslovnej komisie SCH. Je národným reprezentantom SR pre Sympózium Blue Danube Symposium of Heterocyclic Chemistry. Bol spoluorganizátorom zasadnutia Byra IUPAC v r. 2010 v Bratislave.

Sme veľmi radi, že sa pán profesor Viktor Milata dožil významného životného jubilea v pevnom zdraví a vysokom pracovnom nasadení. Želáme Viktorovi do ďalších rokov veľa zdravia, úspechov a spokojnosti v pracovnom i v rodinnom živote.

Martin Bajus

Výročí a jubilea

Jubilanti ve 4. čtvrtletí 2017

95 let

PhMr. RNDr. Ladislav Novotný, (26.12.), Praha

90 let

Ing. Milada Holubová, (29.11.), VCHZ Synthesia Semtíń

**Ing. Antonín Pošta, CSc., (3.12.), VŠCHT Praha
Ing. Josef Latinák, CSc., (3.12.), VCHZ Synthesia Semtíń**

85 let

RNDr. Dana M. Wagnerová, DrSc., (18.10.), ÚACH AV ČR Řež u Prahy

MUDr. Jindřich Hyhlík, (25.10.), ČAZ VÚPP Praha
RNDr. Slavoj Černý, CSc., (19.12.), ÚFCH
 J. Heyrovského AV ČR

80 let

Ing. Miroslav Matušek, CSc., (23.10.), FZÚ AV ČR Praha
prof. Ing. Mojmír Rychtera, CSc., (30.11.), VŠCHT Praha
Ing. Jitka Kahovcová, CSc., (19.12.), ÚOCHB AV ČR Praha

75 let

prof. MUDr. RNDr. Vilím Šimánek, DrSc., (12.10.), LF UP Olomouc
Ing. Otomar Kříž, CSc., (16.11.), ÚANCH AV ČR Řež u Prahy
Ing. Ladislav Novotný, (19.11.), Pivovar Velké Popovice

70 let

Ing. Karel Aim, CSc., (16.10.), ÚCHP AV ČR Praha
prof. RNDr. Pavel Anzenbacher, DrSc., (19.10.), LF UP Olomouc
Ing. Jaroslav Líbal, CSc., (14.11.), IRAPA Štětí
MVDr. Ing. Martin Švigler, (16.11.), Herbex Czechia Nedašov
RNDr. Josef Drozd, CSc., (2.12.), Pliva – Lachema Brno

65 let

doc. RNDr. Marta Klečková, CSc., (5.10.), PřF UP Olomouc

RNDr. Václav Kašička, CSc., (10.10.), ÚOCHB AV ČR Praha
doc. RNDr. Irena Valterová, CSc., (15.10.), ÚOCHB AV ČR Praha
Ing. Jiří Harastej, (9.11.), Sokoflok Sokolov

60 let

PhMr. Karel Palát, CSc., (6.10.), FAF UK Hradec Králové
doc. Ing. Milan Pavlík, (15.10.), Ústav experimentální botaniky AV ČR Praha
Ing. Václav Šitner, (27.11.), Liquib – zámecký lihovar Blatná
prof. Ing. Pavel Hradil, CSc., (31.12.), PřF UP Olomouc

Srdcečně blahopřejeme

Zemřelí členové Společnosti

prof. Ing. Josef Horák, DrSc., zemřel 6. dubna 2017 ve věku nedožitých 83 let.
RNDr. Michael Heyrovský, CSc., zemřel 12. dubna 2017 ve věku 84 let.
prof. RNDr. Karel Waisser, DrSc., zemřel 6. června 2017 ve věku 81 let.

Čest jejich památce

Hlasovací lístek pro volby do Hlavního výboru České společnosti chemické na období 2017–2021

1.	Prof. RNDr. Vojtěch Adam, Ph.D.	
2.	Prof. RNDr. Jiří Barek, CSc.	
3.	Ing. Petr Beier, Ph.D.	
4.	Ing. Markéta Bláhová	
5.	Prof. RNDr. Hana Čtrnáctová, CSc.	
6.	Prof. RNDr. Pavel Drašar, DSc.	
7.	Prof. Ing. Martin Fusek, CSc.	
8.	Mgr. Martin Hrubý, Ph.D.	
9.	Prof. Ing. Jan John, CSc.	
10.	Doc. Ing. Stanislav Kafka, CSc.	
11.	Prof. RNDr. Viktor Kanický, DrSc.	
12.	Doc. Ing. Zdeňka Kolská, Ph.D.	
13.	Dr. Ing. Jiří Kotek	
14.	Doc. RNDr. Libor Kvítek, CSc.	
15.	Prof. RNDr. Oldřich Lapčík, Ph.D.	
16.	Doc. Ing. Tomáš Navrátil, PhD.	
17.	Doc. RNDr. Václav Slovák, Ph.D.	
18.	Prof. RNDr. Petr Štěpnička, PhD., DSc.	
19.	Prof. Ing. Petra Šulcová, Ph.D.	
20.	Prof. Ing. Jan Tříška, CSc.	
21.	Prof. RNDr. Jitka Ulrichová, CSc.	
22.	Doc. RNDr. Irena Valterová, CSc.	
23.	Prof. RNDr. Jiří Vohlídal, CSc.	

Revizní komise

1.	Ing. Žaneta Dohnalová, Ph.D.	
2.	Ing. Ivona Sedlářová, Ph.D.	
3.	RNDr. Karolina Schwarzová, Ph.D.	
4.	Doc. Ing. Kateřina Valentová, Ph.D.	

Navržení kandidáti vyjádřili s kandidaturou souhlas. Volí se 16 členů, 3 náhradníci a 3 členové Revizní komise. Na lístku vyznačte **maximálně 16 jmen kandidátů**, které volíte do Hlavního výboru a **maximálně 3 kandidáty revizní komise**. Vybrané kandidáty vyznačte křížkem (X). Pro volbu je možno využít tento volební lístek, naleznete jej také na www.csch.cz. Volební lístek odeslete na: chem.spol@csvts.cz s předmětem: Volby 2017 a s připojeným souborem „hlasovací lístek“ nebo poštou přímo na adresu: Sekretariát České společnosti chemické, volební komise, Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1. Nově pak můžete volit elektronicky s využitím volebního formuláře, který bude rozeslán všem členům ČSCH e-mailem.

Hlasovací lístky zasílejte nejpozději **do 30. září 2017**. Vyhlášení výsledků voleb bude oznámeno na internetových stránkách ČSCH do 5.10.2017.

69. ZJAZD CHEMIKOV

11. - 15. september 2017
Vysoké Tatry, Starý Smokovec, Grand Hotel Bellevue

Vážení priatelia,

v mene organizačného a programového výboru, sponzorov a čestného predsedníctva je nám potešením Vás pozvať na náš ďalší spoločný 69. Zjazd chemikov a to opäť do Vysokých Tatier. Popri pozvaných prednáškach sa môžete tešiť na pripravovanú zaujímavú plenárnu prednášku.

Organizačný výbor

Mária Omastová, Viktor Milata – predseda
Peter Šimon – vedecký tajomník
Jan John – vedecký tajomník
Zuzana Hloušková – hospodár
Simona Procházková – výkonný tajomník
Miroslav Michalka, Michal Procházka – technický tajomník

Programový výbor

Doc. RNDr. Milan Drábik, PhD. (SCHS)
RNDr. Dalma Gyepesová, CSc. (SCHS)
Prof. Ing. Vlasta Brezová, DrSc. (SCHS)
Ing. Roman Karlubík, MBA (ZCHFP)
Prof. Ing. Ivan Hudec, PhD. (SSPCH)
RNDr. Jozef Tatiersky, PhD. (SCHS)
Ing. Vladimír Mastihuba, PhD. (SCHS)
Ing. Roman Fišera, PhD. (SCHS)
Doc. RNDr. Michal Galamboš, PhD. (SCHS)
RNDr. Róbert Góra, PhD. (SCHS)
RNDr. Monika Jerigová, PhD. (SCHS)
Dr.h.c. prof. Ing. Karol Florián, DrSc. (SCHS)
Prof. Ing. Ján Labuda, DrSc. (STU, BA)
Prof. Ing. Marián Koman, DrSc. (STU, BA)
Doc. Ing. Ján Moncoľ, PhD. (STU, BA)
Prof. Ing. Ján Híveš, PhD. (STU, BA)
Ing. Michal Korenko, PhD. (SAV, BA)
Mgr. Martin Danko, PhD. (SAV, BA)
Doc. RNDr. Andrej Boháč, CSc. (UK, BA)
Doc. Ing. Milan Vrška, CSc. (STU, BA)
Prof. RNDr. Milan Hutta, CSc. (UK, BA)
Doc. RNDr. Jozef Kuruc, PhD. (UK, BA)
Prof. Mgr. Radoslav Šebesta, DrSc. (UK, BA)
Prof. Ing. Štefan Schmidt, PhD. (STU, BA)
Ing. Lubomír Švorc, PhD. (STU, BA)
Ing. Ján Hirsch, DrSc. (SAV, BA)
Prof. Ing. Vasil Koprda, DrSc. (STU, BA)
Doc. Ing. Ján Reguli, PhD. (SCHS)
Doc. RNDr. Martin Putala, PhD. (UK, BA)
Doc. RNDr. Zuzana Vargová, PhD. (UPJŠ, KE)
Doc. RNDr. Katarína Reiffová, CSc. (UPJŠ, KE)
Doc. RNDr. Renáta Oriňáková, CSc. (TU, KE)
Prof. RNDr. Nadežda Števulová, PhD. (TU, KE)
RNDr. Slávka Hamuľáková, PhD. (UPJŠ, KE)
Doc. RNDr. Mária Ganajová, CSc. (UPJŠ, KE)
Doc. RNDr. Magdaléna Bálintová, PhD. (TU, KE)
Ing. Elena Kulichová (Nováky SCHS)
RNDr. Helena Vicenová (ZUCH)
RNDr. Beáta Vranovičová, PhD. (UCM, TT)

Sekcie:

Analytická chémia, Fyzikálna chémia, Nanomateriálová chémia, Anorganická a materiálová chémia, Organická chémia, Polyméry, Jadrová chémia, Vyučovanie a história chémie, Životné prostredie, Potravinárstvo a biotechnológie, Chemprogress – chemické technológie.

Konferenčný poplatok

účastník člen*, all inclusive [#]	430 €
účastník člen*, bez ubytovania	320 €
dôchodca, študent, doktorand, člen*, all inclusive [#]	370 €
dôchodca, študent, doktorand, člen*, bez ubytovania	270 €
sprevádzajúca osoba, all inclusive [#]	300 €
priplatok za nečlena	100 €
priplatok za jednolôžkovú izbu	200 €

Poznámka: *člen SCHS, ČSCH #poplatok zahŕňa konferenčné materiály, ubytovanie v hoteli Bellevue v dvojposteľovej izbe s plnou penziou (od večere 11. 9. po obed 15. 9.), uvítací večierok, postrové sekcie s občerstvením, prestávkové občerstvenie, slávnostný večer, miestny poplatok, poistenie nákladov na zásah Horskej záchrannej služby.

Termíny:

Registrácia	do 1. júna 2017
Platba	do 1. júna 2017
Abstrakt	do 1. júna 2017

Storno poplatky: Refundácia 100 % platby do 1.6.2017, 70 % platby do 1.7.2017, 30 % platby po 1.7.2017 po odpočítaní poplatkov za bankový prevod.

Formy prezentácie:

Poster (800 mm šírka × 1 000 mm dĺžka)
Súťaž formou komentovaných posterov, študenti a doktorandi.

Prednáška

Formát MS Powerpoint
pozvaná prednáška 40 min. + 5 min. diskusia
prednáška 20 min.
Panelová diskusia ako záver zjazdu

Abstrakt v časopise ChemZi 2017.

Kontakt: Slovenská chemická spoločnosť
Radlinského 9/1111, 812 15 Bratislava
Tel: +421/2/52495205
e-mail: zjazd.chemikov@gmail.com
web: <http://69zjazd.schems.sk/>